

ŠTEVILKA 56 | JUNIJ 2026

Poštnina plačana pri pošti 2102 Maribor

MIKROFON

BREZPLAČNI IZVOD

INFORMATIVNA ODDAJA
PODJETJA MIKRO+POLO

mikro+polo
VAŠ PARTNER ZA LABORATORIJ

VEČ O MIKROFONU

MIKROFON je interni časopis podjetja Mikro+Polo d.o.o. Avtorji člankov v rubrikah GOLA V ETRU, TEREŃSKI MIKROFON, ŹELELI STE POSLUŠAJTE in MIKROVALOVKA so za pisanje člankov nominirani. Sistem nominacij pomeni, da avtor aktualnega članka določi oziroma izbere sodelavko ali sodelavca za naslednjo izdajo MIKROFONA. Zato pozorno preberi vsak članek; morda si nominiran-a ravno ti.

Imaš vprašanje za strokovnjaka, si v dilemi, potrebuješ nasvet? V našem podjetju je zaposlenih ogromno strokovnjakov z različnih področij, ki ti morda lahko pomagajo. Zaposlujemo vsaj enega arhitekta, biokemika, biologa, biotehnologa, ekonomista, elektrotehniko, farmaceuta, geografa, gradbenika, informatika, kemijskega tehnologa, kemika, lesarja, medijskega komunikologa, mikrobiologa, pravnika, strojnika, živilskega tehnologa; skratka vse od A do Ź.

Svoje ideje, članke, predloge, mnenja, pohvale, komentarje, vprašanja ipd., lahko kadarkoli oddaš v enega od nabiralnikov z napisom MIKROFON – prvi se nahaja pri vhodu za zaposlene v upravni stavbi (nad nabiralniki), drugi pa pri vhodu v skladišče.

Prav tako pa nam lahko pišeš na elektronski naslov: marketing@mikro-polo.si. Veseli bomo vsakega pisma.

MIKROFON

Interni časopis podjetja Mikro+Polo

IZDAJATELJ

Mikro+Polo d.o.o.,
Zagrebška cesta 22, 2000 Maribor

UREDNIŠKI ODBOR

Branka Kadić, Breda Kodba, Dejan Hojnik, Miha Škerget, Savina Premzel in Tina Hohnjec ob pomoči avtorjev člankov in seveda CHAT GPT-ja - Amen.

OBLIKOVANJE IN PRELOM

Marketing Mikro+Polo

TISK

Tiskarstvo Črnčec, Maribor

NAKLADA

180 izvodov

PRISPEVKI, VPRAŠANJA, PREDLOGI, PRIPOMBE

marketing@mikro-polo.si

Besedila niso lektorirana. Nikoli.

ISSN 2784-6105

POMEMBNI DATUMI

JULIJ

1. julij

Ružica Premzel 13 let v M+P
Dejan Hojnik 5 let v M+P
Rojstni dan Drago Tutek

2. julij

Rojstni dan Mitja Potisk

5. julij

Rojstni dan Nathalie Stupar
Rojstni dan Tomi Slana

9. julij

Vojko Kunstl 8 let v M+P

10. julij

Rojstni dan Tanja Marhold

14. julij

Rojstni dan Boštjan Klemenčič

19. julij

Rojstni dan Maja Marolt... nikoli več 49

21. julij

Živa Ladič 1 leto vM+P

24. julij

Rojstni dan Domen Šmigoc
Rojstni dan Vesna Krčmar
Rojstni dan Andrej Bogdan

28. julij

Rojstni dan Aleksandra Tripković

31. julij

Rojstni dan Aljaž Tuš Plesničar

AVGUST

1. avgust

Matic Košir 9 let v M+P
Jani Roškar 9 let v M+P
Stefan Schäfer 4 leta v M+P

3. avgust

Iva Kovačič 2 leti v M+P

6. avgust

Rojstni dan Mojca Beranič

12. avgust

Rojstni dan Zlatka Nikl
Rojstni dan Damijan Mali
Rojstni dan Filip Bombek... nikoli več 29

13. avgust

Rojstni dan Boris Kolmanič

14. avgust

Rojstni dan Denis Horvat
Jasmina Zelenik 5 let v M+P

17. avgust

Rojstni dan Branko Arnuš
Ivan Kodba 6 let v M+P

20. avgust

Branko Zorec 38 let v M+P

23. avgust

Rojstni dan Žiga Šut

25. avgust

Rojstni dan Karolina Mauser
Marković

26. avgust

Rojstni dan Peter Senegačnik

27. avgust

Rojstni dan Saša Popović... nikoli več 39
Daniel William Beckler 8 let v M+P

MIKROVALOVKA

28. avgust

Rojstni dan Breda Kodba
Rojstni dan Denis Krajnc
Rojstni dan Tomaž Kocmut

SEPTEMBER

1. september

Tanja Gvardjančič 24 let v M+P
Matjaž Podgornik 21 let v M+P
Zoran Kodba 15 let v M+P
Drago Tutek 9 let v M+P
Aljaž Verbek 3 leta v M+P
Ivana Szabó 1 leto v M+P
Aljaž Vršič 1 leto v M+P

6. september

Rojstni dan Tina Hohnjec

7. september

Rojstni dan Stefan Schäfer
Rojstni dan Goran Vukadinović
Anita Zorec 39 let v M+P

9. september

Rojstni dan Aljaž Slatinjek

11. september

Rojstni dan Boris Sevšek
Matjaž Dogša 20 let v M+P

12. september

Savina Premzel 4 leta v M+P

14. september

Sabina Kmetec 2 leti v M+P

15. september

Nathalie Stupar 26 let v M+P
Amina Karić 17 let v M+P
Rojstni dan Matjaž Lešnik

19. september

Rojstni dan Nina Mori

21. september

Zerina Bešič 9 let v M+P

22. september

Rojstni dan Andreja Matelič
Obranovič
Rojstni dan Samo Podgornik

24. september

Rojstni dan Darja Kozar

25. september

Boštjan Klemenčič 20 let v M+P

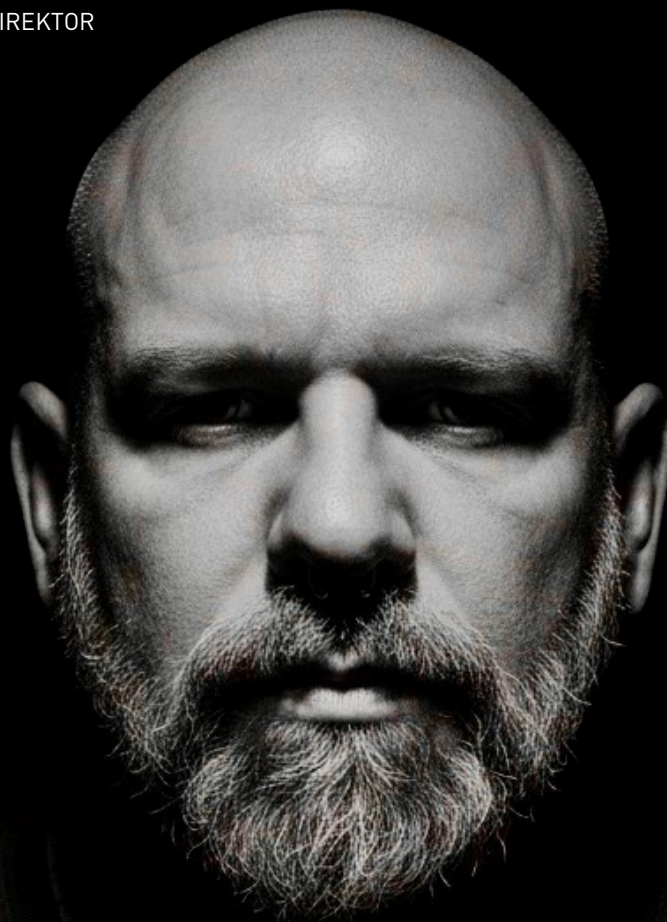
27. september

Jure Fašnik 5 let v M+P

30. september

Polonca Mušič 4 leta v M+P

 ■ **MARKO PODGORNIK VERDEV** GENERALNI DIREKTOR

PODJETNIŠTVO SE NE ZAČNE S PODJETJEM

Že dobro leto delujem tudi kot mentor različnim podjetnikom. In bolj ko poslušam njihove zgodbe, bolj jasno vidim, da podjetništvo ni nekaj, kar se začne z odprtjem podjetja, logotipom, spletno stranjo ali prvo izdano fakturo. Podjetništvo se začne veliko prej. Začne se v glavi. V načinu razmišljanja. V vprašanju, ali si pripravljen prevzeti odgovornost za nekaj, kar še ne obstaja, a vseeno verjameš, da bi lahko.

Zanimivo je opazovati razliko med tistimi, ki so na podjetniški poti že dolgo, in tistimi, ki šele začenjajo. Starejši večinoma iščejo poti, kako naprej. Kako se prilagoditi, kako ohraniti energijo, kako svojo zgodbo razvijati tako, da bo živel tudi čez deset ali dvajset let. Mlajši pa pogosto iščejo predvsem odgovor na vprašanje, kako hitro zaslužiti. In tukaj moram biti zelo jasen: hitrega zaslužka ni. Je samo v filmih, na družbenih omrežjih in v zgodbah ljudi, ki ti pokažejo rezultat, zamolčijo pa pot. Zamolčijo leta dela, vlaganj, napačnih odločitev, popravkov, dvomov in trenutkov, ko ne veš, ali si nor ali samo dovolj pogumen.

Vsaka nova zgodba potrebuje čas. Veliko več časa, kot si ga na začetku pripravljene priznati. Ko začneš nekaj novega, običajno vidiš cilj, ne vidiš pa še vseh ovinkov. Vidiš idejo, ne vidiš pa še vseh ur, ki jih bo treba vložiti, vseh znanj, ki jih še nimaš, in vseh napak, ki jih boš moral narediti, da boš sploh razumel, kaj delaš. Zato podjetništvo ni samo pogum. Pogum je začetek. Potem pride disciplina. Potem potrpežljivost. Potem sposobnost, da ne obupaš samo zato, ker rezultat ne pride takrat, ko bi si ga želel.

Ena največjih lekcij podjetništva je, da brez vlaganja ni rasti. Včasih vlagaš denar. Včasih čas. Včasih energijo. Zelo pogosto pa vse troje hkrati. To velja za podjetje, za ekipo in za vsakega posameznika. Če ves čas delaš samo to, kar že znaš, boš morda nekaj časa varen, ne boš pa nujno rasel. Če želiš svoje delo dvigniti na višjo raven, moraš prej ali slej investirati vase. Naučiti se nekaj novega. Prevzeti nekaj več odgovornosti. Pogledati širše od svoje mize, svojega oddelka in svoje dnevne naloge.

Sam sem vedno svoje delovno mesto dojemal kot svoje malo pod-

jetje znotraj podjetja. Nikoli nisem čakal, da mi nekdo nekaj prinese. Vlagal sem vase, se boril za vsako napredovanje, preskakoval med oddelki, nabiral znanje, delal napake in se učil. Vedel sem, da če bom nekoč želel voditi podjetje, ga moram najprej razumeti. Ne iz pisarne. Iz prakse. Iz skladišča, prodaje, financ, odnosov s kupci, pogovorov z ljudmi, napačnih odločitev in popravljenih napak.

Zato si želim, da bi vsak od nas vsaj malo podjetniško pogledal na svoje delo. Ne v smislu, da je vsak sam zase. Ravno obratno. V smislu odgovornosti in ustvarjalnosti. Kaj lahko naredim bolje? Kaj lahko pomenostavim? Kaj lahko predlagam? Kje lahko pomagam? Kaj se lahko naučim, da bom čez eno leto boljši, kot sem danes? To niso vprašanja samo za direktorje. To so vprašanja za vsakogar, ki ne želi samo hoditi v službo, ampak želi pri svojem delu tudi rasti.

Pri tem pa je pomembno še nekaj: svojo energijo je najbolje vlagati tja, kjer imamo vpliv. V svoje delo, svoj odnos, svoje znanje, svojo odgovornost. Veliko manj pa v presojanje, zakaj nekdo drug dela tako, kot dela, zakaj ga vodja usmerja tako, kot ga usmerja, ali zakaj se določene odločitve sprejemajo drugače, kot bi jih morda sprejeli sami. To ne pomeni, da ne smemo razmišljati, predlagati ali opozarjati. Seveda moramo. Dobra podjetja rastejo tudi zaradi iskrenih povratnih informacij. Pomeni pa, da moramo razumeti razliko med skrbjo za kakovost in ukvarjanjem s tem, kar ni naša odgovornost. Vodje in direktorji pogosto poznajo širšo sliko, ki je drugi ne vidijo. Vodenje ljudi ni vedno vidno navzven. Tudi sam sem kot generalni direktor učim, da zaupanje ne pomeni, da moram imeti vse pod nadzorom, ampak da znam zaupati direktorjem, vodjem in ljudem, ki nosijo odgovornost za

svoje področje. Če sem jim zaupal odgovornost, jim moram zaupati tudi pot.

Tudi skrb zase je podjetniška odgovornost; sam sem trenutno v obdobju, ko sem se moral malo ustaviti in bolj odgovorno poskrbeti zase. Direktorjem sem že povedal, zato bodo lahko tudi oni bolj natančno pojasnili, če bo kdo potreboval dodatno razlago. Spet sem začel jemati antidepresiv, tokrat Wellbutrin, in trenutno sem na bolniški. To pišem zato, ker verjamem, da je iskrenost boljša od ugibanj. Hkrati pa želim zelo jasno povedati: ni razloga za paniko. To ni stanje, v katerem sem bil konec leta 2023. Od tistega sem tokrat res daleč. Znače sem prepoznal prej, pravočasno ukrepal in naredil to, kar bi moral narediti vsak odgovoren človek — poiskal sem strokovno pomoč in si vzel čas, da se stabiliziram.

Nisem izgubil vere. Ne vase. Ne v vas. Ne v MIKRO+POLO. Ravno obratno. Morda danes še bolj razumem, da moč ni v tem, da se nikoli ne ustaviš, ampak v tem, da znaš pravi čas pritisniti na zavoro, preden te življenje ustavi samo. Tudi to je investicija. Investicija v zdravje, v prihodnost, v boljše odločitve in v to, da lahko potem spet delaš z energijo, jasnostjo in veseljem.

Zato moj poziv ni velik in dramatičen. Je čisto preprost. Poglejmo vsak svoje delo kot prostor možnosti. Ne samo kot seznam nalog. Vprašajmo se, kaj lahko izboljšamo, kje lahko zrastemo, komu lahko pomagamo in kaj lahko naredimo danes, da bomo jutri boljši.

Ker podjetništvo se ne začne s podjetjem. Začne se z odločitvijo, da ne boš samo opravljal dela, ampak ga boš poskušal dvigniti na višjo raven.

In to lahko naredi vsak od nas.

MATIC KOŠIR PROGRAM LAB INTERIOR

IZOBRAŽEVANJE V PROIZVODNJI: KAKO NASTAJAJO NAŠI POSEBNI IZDELKI

V proizvodnji smo pred kratkim izvedli praktično izobraževanje, kjer smo malo »zavihali rokave« in pogledali, kako v resnici nastajajo naši posebni izdelki. Pridružili so se nam sodelavci iz različnih oddelkov – od prodaje in načrtovanja do projektnih koordinatorjev in razvoja, kar je dogodku dalo še dodatno vrednost.

Skozi tri konkretne primere smo skupaj spoznali procese, ki sicer pogosto ostanejo skriti v ozadju, a imajo velik vpliv na končni izdelek. Pogledali smo, kako deluje sistem centralnega zaklepanja predalnikov, ki poskrbi za stabilnost in preprečuje, da bi odprli več predalov hkrati. Nato smo se posvetili lepljenju protiizlivnih obrob – na prvi pogled preprostem postopku, ki pa zahteva precej natančnosti, da zagotovimo dobro tesnjenje in lep končni videz. Za konec smo še sestavili sliko celote s protiizlivnim predalom, ki ima pomembno vlogo pri zaščiti pred razlitjem tekočin.

Glavno sporočilo dneva? **Kakovost ni naključje.** Nastane iz veliko majhnih, pravilno izvedenih korakov – in predvsem iz dobrega sodelovanja med oddelki. Takšna izobraževanja nam pomagajo bolje razumeti delo drug drugega, kar se na koncu odrazi tudi v še boljših izdelkih za naše stranke.

 ■ LEONIDA MUŠIČ PROGRAM LAB INTERIOR

Z ANALYTICE NARAVNOST V "AFTERBURNER"

Če smo zadnjič napovedovali Analytico, lahko danes rečemo samo: misija uspela – in to z odliko! Analytica je za nami, mi pa smo še vedno malo na »sejemskem adrenalinu«. Na stojnici je brnelo, klepetalo, razlagalo in navduševalo – in ja, tudi marsikakšen »Ali bi se dalo še tole prilagoditi?« smo z veseljem slišali (ker vemo, da se da).

Domov nismo prinesli samo utrujenih nog, ampak predvsem **lepo bero kakovostnih kontaktov**, ki zdaj že dobivajo konkretna nadaljevanja. In tukaj se prava zgodba šele začne: Marco in Stefan sta že v »afterburner« načinu in pridno **odpirata vrata novim priložnostim**, medtem ko prodajna pisarna deluje skoraj kot majhen proizvodni obrat – le da namesto izdelkov nastajajo ponudbe. Veliko ponudb. Res veliko. Ampak to je tista sladka obremenitev, ki jo imamo radi.

Če povzamemo: Analytica 2026 ni bila samo sejem. Bila je **zagon za naslednje mesece**.

In ker pri nas ne znamo stati pri miru ... že gledamo naprej. Na radarju je že **ACHEMA 2027 (Frankfurt, 14.–18. junij 2027)**. Ideje zorijo, načrti se rišejo, ambicije pa (kot vedno) ostajajo na ravni "gremo še korak dlje".

Do takrat pa nazaj v našo priljubljeno »gužvo«. Ker, roko na srce, najlepša »gužva« je tista, ki prinese rezultate.

 ■ KATJA KAMPUŠ PROGRAM LAB INTERIOR

KPI PISARNA: VELIKI PROJEKTI, DOBRA ENERGIJA IN IZVEDBA BREZ PRESENEČENJ

V oddelku KPI je v zadnjem času čitati prav posebno energijo. V hišo prihaja vedno več velikih in zahtevnih projektov, kar pomeni več izzivov, več koordinacije in tudi več priložnosti, da pokažemo, kako dobro deluje naša ekipa. In če kaj drži, potem to, da imamo res odlično ekipo ljudi, ki zna stopiti skupaj, ko je treba projekt pripeljati od ideje do uspešne montaže.

Prav v ta namen smo pripravili serijo internih šolanj z naslovom »**PROJEKTI BREZ PRESENEČENJ – 2026**«. Šlo je za tematska srečanja, kjer smo na celosten način pogledali, kako široki in kompleksni so v resnici naši projekti – in predvsem, kaj vse moramo preveriti dovolj zgodaj, da izvedba poteka gladko.

Šolanje je bilo **namenjeno vsem LBI-jevcem, ki s svojim znanjem in sodelovanjem soustvarjajo ter bodo tudi v prihodnje sooblikovali našo zgodbo – tako koordinatorjem projektov kot prodajnikom in načrtovalcem.**

Glavni namen srečanj je bil:

- bolje razumeti celoten obseg naših projektov (ne samo »svoj del«),
- odpreti prava vprašanja že v začetni fazi,
- jasno definirati, katere informacije morajo biti zbrane pred predajo projekta v izvedbo,
- zmanjšati nejasnosti, dodatna usklajevanja in nepotrebne zaplete med projektom.

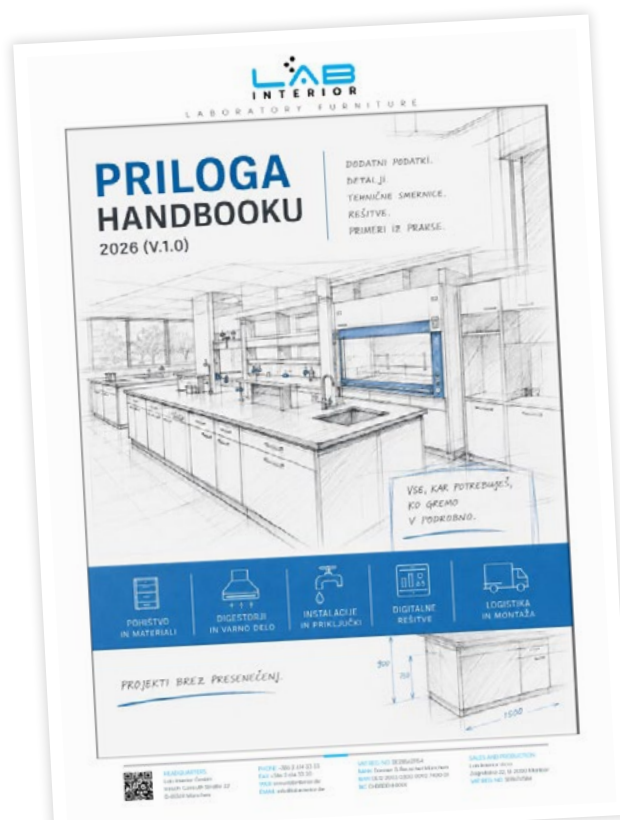
Vsak teden smo obdelali eno tematiko – od specifikacije laboratorijskega pohištva in usklajevanja z zunanjimi izvajalci do različnih inštalacij, logistike in drugih ključnih elementov projektov, kot sta na primer montaža ali Pregl

Digital. Fokus je bil na konkretnih primerih iz prakse ter na uporabnih vprašanjih, ki jih je nujno takoj vključiti v svoje delo.

Cilj je bil preprost: **manj improvizacije, več jasnosti in bolj predvidljivi projekti.**

Informacije smo zbrali v t. i. priročniku Handbook »Projekti brez presenečenj 2026 (v.1.0)«, ki povzema osnovna ključna vprašanja za specifikacijo projekta, ter v prilogi k priročniku, kjer bralec najde vsebine, ki so jih za posamezne teme pripravili sodelavci, ki so svoje znanje in izkušnje delili z drugimi.

■ IVA KOVAČIČ PROGRAM LABORATORIJ

SEBIA DNEVI 2026 STROKOVNO SREČANJE, KI JE POVEZALO ZNANJE, PRAKSO IN IZMENJAVO IZKUŠENJ

V sredo, 13. maja 2026, je v Ljubljani potekalo strokovno izobraževanje SEBIA DNEVI z naslovom ***Ovrednotenje monoklonskih gamopatij***. Dogodek je bil namenjen poglobitvi znanja s področja laboratorijske diagnostike monoklonskih gamopatij, pri čemer je bil poudarek na povezovanju strokovne teorije, analitičnih postopkov in praktičnih kliničnih primerov.

Srečanje je potekalo v prijetnem in profesionalnem okolju hotela Four Points by Sheraton Ljubljana. Program je bil zasnovan kot celodnevni, od jutranje registracije do zaključne diskusije v popoldanskih urah, kar je omogočilo dovolj časa za strokovne vsebine, izmenjavo mnenj in neformalno povezovanje udeležencev. Že uvodni del dogodka je nakazal, da bo dan vsebinsko bogat, osredotočen in usmerjen v teme, ki so za laboratorijsko stroko izjemno aktualne.

Osrednji del izobraževanja je bil namenjen predstavitvi monoklonskih gamopatij ter analitičnim postopkom, ki se uporabljajo pri njihovi diagnostiki. Posebna pozornost je bila namenjena serumskim proteinskim elektroforezam, interpretaciji rezultatov in razumevanju kliničnega pomena posameznih laboratorijskih najdb. V nadaljevanju so bili predstavljeni tudi klinični primeri, ki so udeležencem omogočili boljši vpogled v praktično uporabo pridobljenega znanja. Prav povezava med teorijo in prakso se je pokazala kot ena največjih dodanih vrednosti dogodka.

Strokovni program je bil dobro uravnotežen. Udeleženci so v povratnih informacijah izpostavili, da je dogodek celostno zaobjel obravnavano tematiko, hkrati pa ponudil konkretne vsebine, uporabne pri vsakodnevem laboratorijskem delu. Praktični primeri so bili prepoznani kot posebej koristni, saj omogočajo lažje razumevanje diagnostičnih postopkov in bolj samozavestno interpretacijo rezultatov.

Visoko sta bili ocenjeni tudi strokovnost in izvedba predavanj, saj sta predavateljici prejeli skoraj najvišje možne ocene. To potrjuje, da sta bili vsebina in predstavitev prip-

ravljeni premišljeno, razumljivo in na ravni, ki je udeležencem omogočila kakovostno strokovno nadgradnjo. Posebej pomembno je, da so udeleženci kot koristnega prepoznali celoten sklop izobraževanja, ne le posameznega predavanja, kar pomeni, da je program deloval kot povezana in smiselna celota.

Dogodek je odprl tudi pomembna vprašanja za prihodnost. Izpostavljeno je bilo vprašanje naročanja proteina na primarni ravni, kjer se pojavljajo določeni izzivi, tudi z vidika kritja preiskave. Takšne razprave so dragocene, saj kažejo, da izobraževanje ni ostalo le pri prenosu znanja, temveč je spodbudilo tudi razmislek o širših strokovnih in organizacijskih vprašanjih.

SEBIA DNEVI 2026 so tako dokazali, da je strokovno izobraževanje najbolj učinkovito takrat, ko združuje kakovostno vsebino, praktično uporabnost in odprt prostor za vprašanja. Dogodek je bil organizacijsko odlično izveden, vsebinsko relevanten in zelo dobro sprejet med udeleženci. Najpomembnejše pa je, da je ponudil znanje, ki ga je mogoče prenesti v vsakodnevno prakso.

Glede na izjemno pozitivne odzive in izraženo pripravljenost udeležencev za ponovno udeležbo je jasno, da imajo takšna strokovna srečanja pomembno vrednost. Predstavljajo priložnost za nadgradnjo znanja, izmenjavo izkušenj in skupno iskanje rešitev za izzive, s katerimi se stroka srečuje v praksi. SEBIA DNEVI 2026 so bili zato več kot le izobraževanje – bili so uspešno strokovno srečanje, ki je povežalo ljudi, znanje in prakso.

 ■ SAVINA PREMZEL MARKETING

MEN-TAL, DRUGIČ: KO SE VRNEŠ... IN VEŠ, ZAKAJ

Ali lahko drugi del zgodbe preseže prvega?

To vprašanje me je spremljalo že na poti v Ljubljano. Dva avta. Do vrha napolnjena. Mi pa... nekoliko bolj mirni kot lani.

Ne zato, ker bi bilo manj odgovornosti. Ampak ker smo vedeli, kam gremo. Na znan teren.

In med ljudi, ki razumejo, zakaj to delamo.

Ekipa? Letos še močnejša. Uigrana. Povezana. Takšna, kjer včasih zadoščata dve besedi in se razumemo. In ja... tudi takšna, kjer se znaš med delom še nasmejati. In iskreno? To je luksuz.

TEMA, KI TE NE PUSTI NA MIRU

Če je bila lani pogumna, je bila letos... težja.

Bolezen.

Izguba.

Žalovanje.

Teme, ki jih ne daš v PowerPoint. In jih ne zaključiš z "hvala za pozornost".

In pravijo, da jok zdravi. Če je to res, potem smo bili v Štihovi dvorani vsi na dobri poti. 240 ljudi. Tišina. In potem zgodbe, ki te zadenejo nekam globoko.

In ja – jokali smo. Večkrat. Ampak ne zato, ker bi bilo težko. Ampak zato, ker je bilo resnično. In zanimivo... vsakič, ko smo stopili iz dvorane, smo stopili ven lažji. Kot, da nekaj pustiš tam.

In nekaj novega vzameš s seboj. (Paloma, če to berete... mogoče vam je letos res malo žal za robčke.)

DAN PRED TEM

Imamo svoje rituale.

Servisni Peugeot Partner iz Maribora – check.

Razkladanje kot mravljice – check.

Čevapi in pivo večer prej – absolutno check.

In potem jutro.

Seznam opravljen. Vsak točno ve, kaj dela. Kot Tetris, vse pade na svoje mesto. Planet GV nas pričaka z nasmehom (Klara – hvala, res). Sponzorji so tam. Gostje prihajajo.

In v nekem trenutku samo pogledaš okoli sebe in si rečeš: **OK. Smo.**

KAJ SE JE V RESNICI ZGODILO

Lahko napišem program. Lahko naštejem govorce. Lahko citiram izjave. Ampak resnica je drugače. Zgodilo se je to, da so ljudje prišli brez vprašanj. Brez pogojev. In brez potrebe, da bi bili karkoli drugega kot to, kar so. Na oder so prinesli življenje. In dvorana je to začutila. Kot je nekdo rekel (in mislim, da si bom to zapomnila za dolgo): če izgubimo namen, izgubimo vse. In včeraj namen ni manjkal.

IN MI?

Mi smo spet stali tam. Malo bolj izkušeni. Malo bolj mirni. In še vedno z istim občutkom odgovornosti. Da ustvarimo prostor. Ne popoln. Ampak

resničen. Prostor, kjer se lahko začne pogovor.

KAKO SE KONČA TAK DAN?

Hitreje, kot si misliš. 15:24. Vrata Cankarjevega doma. "Se vidimo drugo leto." In res se bomo. Ker to ni več samo konferenca. To je nekaj, kar se vrača. Raste. In povezuje.

ČE POSKUSIM STRNITI...

Skozi stik nastane dotik. In iz dotika – bližina. In mogoče je ravno to tisto, kar danes najbolj potrebujemo. Da ne gledamo stran. Da ne iščemo pravih besed. Da samo... ostanemo. Blizu.

Se vidimo prihodnje leto.

PODJETJE NISO STENE. PODJETJE SO LJUDJE IN NJIHOVE ODLOČITVE.

V podjetjih pogosto govorimo o strategijah, ciljih, rezultatih in projektih. V ozadju vsega tega pa so vedno tudi vsakodneвне odločitve ljudi.

Nekatere so velike:

- prevzeti odgovornost za nalogo,
- pomagati sodelavcu,
- opozoriti na napako, tveganje ali priložnost,
- poiskati boljše rešitev za kupca.

Veliko več pa je tistih majhnih odločitev, ki jih pogosto niti ne opazimo:

- še enkrat preveriti podatke,
- naročiti samo tisto, kar res potrebujemo,
- poiskati najboljšo ponudbo,
- skrbeti za opremo in delovno okolje,
- zaključiti nalogo kakovostno in pravočasno.

Vsaka posamezna odločitev se morda zdi nepomembna. Ko pa jih seštejemo skozi leto in skozi delo vseh zaposlenih, postanejo pomemben del uspeha podjetja. Ko združimo več kot sto zaposlenih, vsak dan, skozi vse leto, nastane nekaj veliko večjega. Nastane kultura podjetja.

Zato odgovornost in kultura nista le vprašanje delovnega mesta ali funkcije. Sta način razmišljanja. To velja tako za vodje, kot za zaposlene. Enako velja za skrbno ravnanje z vsem, kar ustvarjamo.

Prav zaradi takšnega razmišljanja lahko oblikujemo okolje, v katerem imamo številne ugodnosti, vlagamo v naš razvoj, izvajamo družbeno odgovorne projekte, strokovne dogodke.

Pred nami je obdobje poletnih dopustov. Čas, ko si bomo vzeli čas za počitek, polnjenje baterij, najbližje ljudi in aktivnosti, za katere med letom pogosto zmanjka časa.

Naj bo to tudi priložnost, da se za trenutek ustavimo in pomislimo, kaj smo skupaj ustvarili v prvi polo-

vici leta. Za nami je veliko uspešno izvedenih projektov, doseženih ciljev in opravljenega dela. Vse to je rezultat znanja, sodelovanja in tudi odgovornosti zaposlenih.

Marsikaj, kar danes jemljemo kot samoumevno, je nastalo zato, ker je nekdo naredil korak več, prevzel odgovornost ali pomagal sodelavcu. Vedno je mozaik sestavljen iz majhnih delcev, povezanih v celoto.

Vsako dneвно se dogajajo spremembe na vseh področjih. In tudi po dopustih nas bodo čakali novi izzivi in nove priložnosti. Prepričana sem, da jih bomo uspešno izpeljali tudi zato, ker razumemo, da podjetja gradijo ljudi in odločitve, ki jih sprejemamo vsak dan.

Če bomo še naprej gledali v isto smer, sodelovali in razmišljali kot dobri gospodarji sem prepričana, da bomo tudi drugo polovico leta zaključili z občutkom, da smo naredili nekaj dobrega. **Skupaj.**

MAJA MAROLT ODDELEK ZA SRCE PODJETJA

NAŠ PRVI INFORMATIVNI DAN

Že nekaj časa je zorela ideja, da osvežimo in nadgradimo način uvajanja novih zaposlenih. Na enem izmed srčnih sestankov z direktorjem in kadrovsko se je tako porodila zamisel o informativnem dnevu. Cilj je bil, da v strnjeni obliki, v enem dopoldnevu, novim sodelavcem predstavimo vse oddelke in ključna področja našega podjetja.

Odločili smo se, da bomo takšne informativne dneve organizirali štirikrat letno, hkrati pa vanje vključili tudi obstoječe zaposlene, da lahko obnovijo in nadgradijo svoje znanje. Tako vsak zaposleni enkrat letno postane del te skupne zgodbe učenja in povezovanja. 13. maja smo izvedli prvi informativni dan. V plesni šoli se nas je zbralo 41.

Na začetku nas je pozdravila Breda, direktorica komercialnega poslovanja. Čeprav se nam generalni direktor tokrat ni mogel pridružiti v živo, nas je nagovoril s kratkim videom, ki je pustil močan vtis. Spomnil nas je, da podjetje ni le prostor dela, temveč prostor ljudi, odnosov, idej in včasih tudi izzivov ter kaosa. Da že 30 let dokazujemo, da stvari lahko delamo drugače: da to ni okolje, kjer zgolj oddelamo svoje ure in čakamo na petek, temveč prostor energije, samostojnega razmišljanja in poguma, da izrazimo svoje mnenje. Poudaril je, da M+P ni popolno podjetje in tudi on ni popoln direktor. Podjetje namreč gradijo odnosi. Tukaj ne delajo popolni ljudje, temveč ljudje, od katerih se

pričakujeta iskrenost in odgovornost. Ljudje, ki skupaj ustvarjajo kulturo medsebojnega spoštovanja in zaupanja. Svoboda, ki nas dela drugačne, pa vedno prihaja z odgovornostjo.

Ko smo nadaljevali, sva s Tejo prevzeli besedo in predstavili ključne kadrovske teme, kot so zahtevki, delovni čas, izobraževanja in skupna druženja. Nato se nam je na zanimiv in zabaven način predstavil marketing, kjer smo še enkrat začutili, kako pomembna je skupna zgodba in podoba, ki povezuje celotno podjetje.

Nadaljevali smo z oddelkom laboratorija. Zoran nam je zelo plastično in zanimivo predstavil delo v oddelku. Dejan nam je približal spletno prodajo in aktivnosti na tem področju. Spoznali smo tudi delo v javnih naročilih, kjer nas je Tanja M. spomnila, kako pomembno je, da se držimo vseh pravil in pogojev.

Po odmoru smo se še malo raz-

migali in predihali, nato pa nam je Breda predstavila logistiko v številkah. Velikih številkah, za katerimi stoji prava ekipa in brezhibna dostava. Andreja nas je na kratko popeljala skozi SAP – možgane podjetja, nato pa je Matjaž predstavil oddelke poslovne podpore. Tukaj smo se tudi malo pohecali, ali si lahko v SAP-u kar sami pripravimo plačo.

Stedil je Aljaž s predstavitevijo IKT oddelka. Da lahko vsi nemoteno delamo, skrbijo prav oni. Povezujejo oddelke, procese in podatke ter skrbijo za varnost. Lab Interior, oddelek izdelave laboratorijskega pohištva, je predstavila Leonida. Vse od prodaje in načrtovanja do rešitev in montaže. Pametno pohištvo in vse prednosti le tega nam je pa predstavila Tanja G..

Po drugem odmoru so sledili še standardi v praksi, ki jih je predstavila Valerija in nas spomnila, da smo družbeno odgovorno podjetje. Še kako pomembno je, da tega ne živimo

le na papirju, temveč vsak dan. Karolina nam je pojasnila pomen varnosti in zdravja pri delu ter poudarila, kako pomembno je varno delovno okolje in skupna odgovornost. Branka nam je predstavila kaj pomeni skrb za redno vzdrževanje, priprava delovnih mest, prenavljanje in hitre investicije tudi ko gre kaj narobe. Ko vse deluje skoraj ne opazimo, Ko ne – pa takoj. Za konec pa nam je Simona na sproščen način opisala še postopke reklamacij.

Nekateri oddelki so se predstavili tudi s svojimi stojnicami, kar je še dodatno popestrilo prostor in same

predstavitve, saj so lahko udeleženci tudi v živo videli, kaj posamezni oddelki počnejo.

Med predstavitvami smo imeli dva odmora. A nista bila zgolj odmora. Bila sta priložnost.

Priložnost za pogovor, za nova spoznanja, za tiste kratke iskrene trenutke, ki jih v vsakodnevem tempu pogosto zmanjka. Tam se je zgodilo pravo povezovanje.

Pika na i je bila miza s pecivom. Polonca in Doroteja sta nas razveselili s kar štirimi vrstami peciva. Domače pecivo, nasmehi in sponta-

ni pogovori so prostoru dali občutek domačnosti. Tam smo se ustavili, si vzeli čas in preprosto bili skupaj.

In moram priznati – ponosna sem bila tudi na to, da je vse teklo v zastavljenem časovnem okviru. To ni samoumevno, ampak je rezultat dobre priprave po klobukih, ki smo se jih učili in odličnega sodelovanja vseh vpletenih.

To ni bil samo en uvajalni dan, to je bilo povezovanje, nova spoznanja in novi pogledi.

Naslednji informativni dan bo 9. 9. 2026.

 ■ LARA HUDEJ PROGRAM LABORATORIJ

ŠVEDSKA AVANTURA Z JELENO – MED SKANDINAVSKIM DIZAJNOM, STROKOVNOSTJO IN SMEHOM DO SOLZ

Na aprilski ponedeljek sva se s sodelavko Jeleno odpravili na službeno potovanje na Švedsko. Čeprav je bil glavni namen obiska strokovno izobraževanje in srečanje z našim dobaviteljem, je potovanje hitro preraslo v pravo malo skandinavsko avanturo.

Že ob prihodu naju je pričakalo prvo prijetno presenečenje. Nastanjeni sva bili v čudoviti domači hiši s pristnim skandinavskim pridihom. Pred hišo se je razprostiral pravi mali ranč, hiša pa je bila na najino veliko veselje v celoti rezervirana samo za naju. Notranjost je bila naravnost očarljiva. Vsak kotiček je bil premišljeno opremljen, z okusnimi detajli in tistim značilnim nordijskim občutkom topline in domačnosti. Priznava, da sva vsak dan znova občudovali interier in odkrivali nove malenkosti, ki so nama padle v oči.

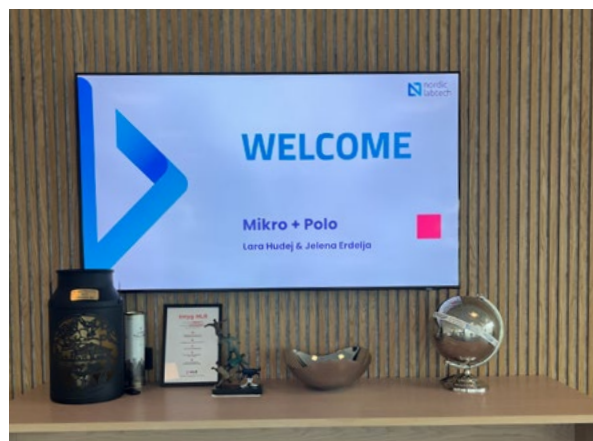
Prvi dan so naju pri dobavitelju sprejeli zares kraljevsko. Ob prihodu naju je pričakalo posebno presenečenje. Pred vhomom sta plapolali slovenska in hrvaška zastava. Takoj sva vedeli, da se počutiva dobrodošli. Ko sva vstopili v prostore, so nama zaposleni namenili topel sprejem, pridružil pa se nam je tudi direktor podjetja. Takšna pozornost naju je resnično navdušila. Po uvodnih pozdravih so nama razkazali nove sprejemne prostore, nato pa se je začel strokovni del

obiska. Sledilo je podrobno izobraževanje, kjer smo si ogledali različne modele, njihove funkcionalnosti, posebnosti in številne tehnične podrobnosti. Sprehodili smo se tudi skozi proizvodnjo in dobili vpogled v celoten proces nastajanja izdelkov.

Ker gre za manjše podjetje z 28 zaposlenimi, je bilo vzdušje izjemno domače. Med zaposlenimi se je čutila povezanost, sproščenost in pripadnost podjetju. Prav lepo je bilo opazovati, kako lahko manjša ekipa deluje tako usklajeno in zagnano. Posebej zanimivo se nama je zdelo, da imajo v podjetju tudi svoj fitness. Dan smo zaključili z večerjo, ki je bila vse prej kot formalna. Ob dobri hrani, zanimivih zgodbah in sproščnem pogovoru smo se nasmejali do solz. Takšni trenutki vedno pokažejo, da uspešno poslovno sodelovanje ni sestavljeno samo iz sestankov, predstavitev in tehničnih podatkov, ampak predvsem iz pristnih odnosov med ljudmi.

S tem prijetnim obiskom smo naše dobro sodelovanje še dodatno utrdili in ga podkrepili z veliko dobre volje, smeha in novih izkušenj. Prehitro je prišla sreda, ko naju je že čakal let proti domu. Domov sva se vrnili polni novih znanj, lepih vtisov in z občutkom, da sva spoznali ne le odličnega poslovnega partnerja, ampak tudi izjemno prijetne ljudi.

Hej dâ!

TEJA PIHLAR ODDELEK ZA SRCE PODJETJA

ADMA 2025 MALO DRUGAČE, PA VEDNO SUPER

Med 20. in 23. majem sva se z Majo (MAJM) udeležili kongresa ADMA v Portorožu. Kot vsako leto je bilo tudi letos polno zanimivih predavanj, novih idej, smeha in druženja s kolegicami iz različnih podjetij.

Kongres je povezoval Boštjan Romih, ki je s svojo energijo poskrbel za prijetno vzdušje skozi vse dni. Letošnja rdeča nit je bila »Tkemo niti podpore«, veliko pa je bilo govora tudi o umetni inteligenci, dobrem počutju, komunikaciji in organizaciji dela.

DAN 1

Prvi dan so mi najbolj ostala v spominu predavanja Katarine Veselko (Služba je samo služba), Eme Cindro Kostelc o navadah v obdobju perimenopavze ter Bojane Košnik Čuk, ki nas je spomnila, da se prvi vtis res ne ponovi in kako pomemben je pravilen sprejem gostov.

Moj favorit pa je bil dr. Željko Čurrič s predavanjem **Management sreče**. Njegova energija in način predavanja sta res nekaj posebnega. Govoril je o zadovoljstvu, odnosih in o tem, kako lahko tudi sami vplivamo na svojo srečo. Ker sva ga z Majo poslušali že dan prej na konferenci Men-Tal, kjer je imel precej zahtevno temo, sva bili

prav presenečeni, ko je naslednji dan z enako energijo predaval o sreči. Ravno ta kontrast je njegovo predavanje naredil še bolj zanimivo. Prvi dan smo zaključili na terasi hotela, kjer smo ob klepetu in dobri družbi spoznale nekaj novih deklet. Takšna druženja so vedno eden lepših delov kongresa.

DAN 2

Drugi dan se je začel različno – Maja se je udeležila jutranje joge, jaz pa sem si privoščila malo daljše spanje. Nato sva se razdelili po delavnicah. Maja je obiskala kadrovske vsebine, jaz pa delavnice za poslovne asistentke. Obe pa sva se udeležili predavanja Nine Dušič Hren o postavljanju prioritet v praksi. Zelo uporabna tema za vse, ki vsak dan lovimo več stvari hkrati. Zanimivo je bilo tudi predavanje Boštjana Špehonje o kibernetiki varnosti. Na preprost način nam je pokazal, kako hitro lahko postanemo tarča spletnih prevar in kako lahko boljše zaščitimo svoje podatke. Zvečer je sledila še tradicionalna ADMA-zabava v News Caffēju, kjer ni manjkalo dobre glasbe, plesa in smeha.

DAN 3

Tretji dan bi se lahko pridružila Maji na jutranjem sprehodu do Pira-

na, a sem se raje posvetila poučnim delavnicam o umetni inteligenci. Med drugim smo se ponovno posvetili tudi ChatGPT-ju in uporabi umetne inteligence pri delu. Čeprav ga uporabljamo vedno pogosteje, se vsakič naučim kaj novega in odkrijem kakšno funkcijo, ki mi lahko olajša vsakdan.

Domov sva se vrnila polni novih idej, koristnih informacij in dobre volje. Na ADMA je vedno fajn. Vsako leto je na nek način podobno, hkrati pa vedno prinese nekaj novega. Prav zato se tja z veseljem vračam in že zdaj me zanima, kaj nas čaka prihodnje leto.

ZAKAJ SMO PRIPRAVILI STRATEGIJO DRUŽBENE ODGOVORNOSTI IN TRAJNOSTNO POROČILO?

Predstavljajte si, da bi nekdo prvič stopil skozi vrata Mikro+Polo.

Kaj bi opazil?

- Da imamo sončno elektrarno?
- Da skrbno ločujemo odpadke?
- Da imamo električne polnilnice?
- Da lahko sodelavec med delovnim časom obiše zdravnika?
- Da nekateri pridejo v službo s psom?
- Da podpiramo šport, izobraževanje in osebni razvoj?
- Da mladim podarjamo periodne sisteme in organiziramo naravoslovne dneve?

Verjetno ne. Najprej bi opazil ljudi. In prav zato se obe poročili začneta pri ljudeh.

ZAKAJ SMO JU SPLOH PRIPRAVILI?

Ne zato, ker bi morali. Ampak

zato, ker smo ugotovili, da vsak dan izvajamo ogromno aktivnosti, ki jih marsikdo jemlje kot nekaj samoumevnega.

Ko jih zberemo na enem mestu, vidimo, da za njimi stoji veliko dela, časa, energije in predvsem ljudi.

Poročili sta zato nekakšno ogledalo naše kulture. Pokazati želita, kdo smo, v kaj verjamemo in kako želimo delati tudi v prihodnje.

2025 V ŠTEVILKAH, NA KATERE SMO LAHKO PONOSNI

PMorda ne razmišljamo o tem vsak dan. Morda se nam zdi samoumevno. A ko se za trenutek ustavimo in pogledamo nazaj, ugotovimo, da smo skupaj naredili precej dobrih stvari.

- 135 ljudi - ki vsak dan soustvarja zgodbo Mikro+Polo.
- 3.871 ur izobraževanj - ker verjamemo, da se ne nehajo učiti, ko dobimo diplomo.
- 53 donacij - ker uspeh ne-

kaj pomeni šele takrat, ko ga delimo tudi z drugimi.

- Več kot 20.000 podarjenih periodnih sistemov - v zadnjih letih slovenskim šolam.
- 6 naravoslovnih dni - za mlade raziskovalce prihodnosti.
- 4 električne polnilnice - in sončna elektrarna, ki pokrije približno polovico naših potreb po električni energiji.
- Na naše odpadke. Da, prav ste prebrali. - Čeprav se sliši ne navadno, je ravnanje z odpadki eno izmed področij, kjer smo naredili velik korak naprej. Ločujemo papir, plastiko, steklo, biološke odpadke in kemikalije.
- EcoVadis Silver - kar nas uvršča med najboljših 15 % ocenjenih podjetij na svetu na področju trajnostnega poslovanja.
- Konferenca MEN-TAL - ki je odprla pomemben pogovor o duševnem zdravju v poslovnem svetu. In za vsem tem stojijo ljudje. Mi.

TRAJNOSTNO POROČILO 2025

Odgovorno poslovanje. Merljivi rezultati. Pogled v prihodnost.

KPI 2025	Rezultat
EcoVadis	Silver medalja
Uvrstitev zaposleni	Top 15 % globalno
Izobraževanja	135
Donacije	3.871 ur
ISO 14001	53
	do 2028

Vsakodnevno se dogajajo spremembe na vseh področjih. In tudi po dopustih nas bodo čakali novi izzivi in nove priložnosti. Prepričana sem, da jih bomo uspešno izpeljali tudi zato, ker razumemo, da podjetja gradijo ljudi in odločitve, ki jih sprejemamo vsak dan.

Če bomo še naprej gledali v isto smer, sodelovali in razmišljali kot dobri gospodarji sem prepričana, da bomo tudi drugo polovico leta zaključili z občutkom, da smo naredili nekaj dobrega. **Skupaj.**

KAJ PA SPLOH POMENI »TRAJNOST«?

Če vprašate sodelavca v skladišču, bo verjetno rekel nekaj drugega kot sodelavka v marketingu.

- Pri nas trajnost pomeni:
- da skrbimo drug za drugega,
- da pazimo, kako ravnamo z

viri,

- da navdušujemo mlade za znanost,
- da pomagamo skupnosti,
- da razmišljamo dolgoročno.

Preprosto povedano: da podjetje tudi čez deset, dvajset ali trideset let ostane prostor, na katerega bomo ponosni.

ZAKAJ STA TI DVE POROČILI POMEMBNI?

Ker dokumenta nista namenjena policam. Sta opomnik. Da Naša kemija ni samo knjižica. Da naše vrednote niso samo besede na steni. Da družbena odgovornost ni projekt marketinga, kadrovske službe ali vodstva. Je način, kako sprejmemo novega sodelavca. Kako odgovarjamo kupcem. Kako ravnamo z odpadki. Kako pomagamo skupnosti. Kako skrbimo drug za drugega. In kako sprejemamo

odločitve, ko nas nihče ne opazuje. To so temelji, na katerih stoji Mikro+Polo. In zato sta Strategija družbene odgovornosti ter Trajnostno poročilo veliko več kot dokumenta. Sta zapis tega, kdo smo.

“ALI STE VEDELI?”

1. smo med najboljših 15 % podjetij na svetu po EcoVadis oceni?
2. je bilo v letu 2025 izvedenih 3.871 ur izobraževanj?
3. imamo sončno elektrarno in 4 polnilnice za električna vozila?
4. smo lani izvedli 53 donacij?
5. lahko kupci svoje točke zvestobe namenijo društvu UP-ornik?
6. smo podarili že več kot 20.000 periodnih sistemov?

Če ste obkljukali manj kot polovico odgovorov, priporočamo ogled Trajnostnega poročila 2025.

OPTIMIZIRANO, PAMETNO IN POVEZANO: LABORATORIJSKI TRG V REGIJAH DACH IN CEE

Ključni trendi, ki preoblikujejo laboratorijski sektor v srednji Evropi in širše

V Nemčiji, Avstriji, Švici in širši regiji srednje in vzhodne Evrope (CEE) je v zadnjih dveh letih opazen jasen premik v nakupnih navadah. Inovacije sicer ostajajo pomemben dejavnik, vendar se je donosnost naložb (ROI) trdno postavila v ospredje razprav pri nabavi. Proračuni so pod pritiskom, odločevalni cikli so daljši, dobavitelji, ki ne morejo zgodaj dokazati merljivih operativnih koristi, pa vse pogosteje izgubljajo konkurenčno prednost. Laboratorijski trg se ne krči, vendar postaja bistveno bolj selektiven.

Najizrazitejši strukturni trend je pospešen prehod s samostojnih instrumentov na integrirane rešitve delovnih procesov. Laboratorijska avtomatizacija se v obeh regijah vse bolj razume ne zgolj kot tehnološka nadgradnja, temveč kot neposreden operativni odgovor na kronično pomanjkanje usposobljenega laboratorijskega osebja — pritisk, ki je še posebej izrazit v regiji DACH, kjer farmacevtska, biotehnološka in kemična industrija delujejo z visoko pretočnostjo. Evropski trg laboratorijske avtomatizacije, ki trenutno znaša približno 1,7 milijarde ameriških dolarjev, naj bi do leta 2033 dosegel 3 milijarde dolarjev ob povprečni letni rasti (CAGR) 6,4 %, pri čemer Nemčija predstavlja največji nacionalni delež. Robotska manipulacija, visokozmogljivi analizatorji in pametni sistemi nadzora prehajajo iz specializiranih aplikacij v vsakodnevno upravljanje laboratorijev.

Ob avtomatizaciji se kot drugi ključni trend uveljavlja digitalizacija laboratorijskih procesov. Evropski trg laboratorijske informatike — ki vključuje LIMS, elektronske laboratorijske dnevnik in platforme za upravljanje podatkov — raste z več kot 8 % letno in naj bi do leta 2033 dosegel vrednost 2 milijardi ameriških dolarjev. V regiji DACH re-

gulativni pritiski v okviru EMA ter zahteve EU glede integritete podatkov spodbujajo uvajanje validiranih digitalnih sistemov kot operativno nujo, ne le kot izbiro. Kljub temu ostaja pomembna vrzel: številni laboratoriji še vedno delajo z nepovezanimi sistemi, ročnim dokumentiranjem in procesi, ki temeljijo na Excelu — kar ohranja močno povpraševanje po integrativnih, od ponudnika neodvisnih digitalnih rešitvah v okoljih z raznoliko opremo.

V srednji in vzhodni Evropi ima rast nekoliko drugačen značaj. Poljska vodi regionalni farmacevtski trg, sledijo Češka, Romunija in Madžarska, kjer se širijo proizvodnja, pogodbeno raziskovanje in zmogljivosti za testiranje hrane. Številni laboratoriji v regiji CEE prvič izvajajo večje infrastrukturne naložbe, podprte z evropskimi sredstvi, rastjo izdatkov za zdravstvo ter širitvijo mednarodnih farmacevtskih in biotehnoloških podjetij. Podoben razvoj je opazen tudi na balkanskem koridorju — zlasti v Sloveniji, na Hrvaškem in v Srbiji — kjer so se naložbe v znanosti o življenju v zadnjih dveh letih izrazito pospešile.

V obeh regijah je opazen tudi večji poudarek na celotnih stroških lastništva. Energetska učinkovitost, ergonomija, stroški skozi celotni življenjski cikel ter dolgoročna servisna podpora se danes obravnavajo enakovredno s tehničnimi specifikacijami kot standardni kriteriji pri nakupu. Prav tako narašča pomen svetovalnega pristopa pri prodaji in kakovosti poprodajnih storitev: dobavitelji, ki znajo svetovati pri optimizaciji delovnih procesov in zagotavljanju skladnosti, ne le predstavljati lastnosti izdelkov, pridobivajo jasno konkurenčno prednost. Trg dozoreva, s tem pa raste tudi pričakovanje po manjšem številu, a globljih in dolgoročnejših partnerskih odnosov z dobavitelji.

■ **JUDTA RIGLER** PROGRAM LAB INTERIOR

VČASIH JE TREBA DVA KORAKA NAZAJ, DA DOBIŠ ZALET ZA NAPREJ

Ko govorimo o razvoju podjetja, si večina predstavlja hitro rast, nove projekte, številke in širitev trgov. Redko pa kdo govori o trenutkih, ko mora podjetje zavestno stopiti korak nazaj. Upočasniti, pogledati vase in si priznati, da brez trdnih temeljev ni mogoče graditi prihodnosti. Narediti »reset« za naslednjo raven.

V programu Lab Interior smo v zadnjem obdobju naredili prav to – gradimo drugače, da bomo rasli varneje in hitreje.

Laboratorijska industrija se globalno spreminja hitreje kot kadarkoli prej. Laboratoriji niso več zgolj prostori za analitiko in raziskave – postajajo visokotehnološka okolja, kjer se prepletajo avtomatizacija, digitalizacija, trajnost, ergonomija ter vedno strožje zahteve po varnosti in učinkovitosti. Kupci danes ne iščejo več samo pohištva. Iščejo partnerja, ki razume njihove procese, zna razmišljati dolgoročno in držati tempo sprememb. Torej manj improvizacije. Več usmerjenosti.

In ravno tukaj pride največji izziv.

Rast podjetja ni samo vprašanje prodaje. Je vprašanje ljudi, kulture in procesov. Transformacija ni udobna – je pa nujna.

V zadnjem letu smo v Lab Interior naredili kar nekaj težkih, a nujnih odločitev. Zamenjali smo del ekipe, na novo postavili odgovornosti in začeli graditi način dela, v katerem proces ni priporočilo, ampak standard. To ni vedno prijetno obdobje, je pa nujno potrebno.

Preveč podjetij ostane ujetih v improvizaciji. Dokler je majhno, to še deluje. Ko pa želiš postati resen evropski igralec, improvizacija postane največji sovražnik kakovosti. Od gašenja požarov do sistema.

Zato smo začeli graditi nekaj bolj pomembnega od hitre rasti – organizacijo, ki zna delovati tudi pod pritiskom.

To pomeni:

- jasne odgovornosti,
- hitrejšo komunikacijo,
- več discipline,
- manj ega,
- več sodelovanja,
- in predvsem sposobnost, da vsak posameznik prevzame odgovornost za svoj del zgodbe.

Kot direktorica in dolgoletna voditeljica različnih ekip verjamem, da dobra ekipa ni sestavljena iz ljudi, ki samo čakajo na navodila. Potrebujemo ljudi, ki razmišljajo, predlagajo rešitve in razumejo širšo sliko. V laboratorijski industriji napake niso samo strošek – lahko pomenijo izgubo zaupanja, izguba zaupanja pa pomeni izgubo posla.

Zato danes v Lab Interior ne gradimo samo laboratorijev. Gradimo kulturo. Ponosna sem, da smo v tem obdobju kljub reorganizaciji naredili pomembne korake naprej tudi na mednarodnem področju. Odpiramo nove trge, sodelujemo na strokovnih dogodkih in pospešeno utrjujemo prisotnost podjetja v evropskem prostoru. Takšni pristopi hitro pokažejo, da Slovenija po znanju in inovativnosti ni majhna – majhni postanemo samo takrat, ko si ne upamo razmišljati na veliko.

Tudi priznanja in nagrade, ki smo jih v zadnjem obdobju prejeli, ter dogodki, na katerih smo sodelovali, zame niso osebna zgodba. So potrditev, da se način razmišljanja spreminja. Podjetij ne uničijo krize. Uniči jih počasna reakcija. Ta industrija, v kateri gradimo svoj posel, vedno bolj ceni povezovanje ljudi, jasno vizijo, pogum pri spremembah in sposobnost gradnje ekip.

A najpomembnejše spoznanje ostaja preprosto: včasih mora podjetje narediti dva koraka nazaj, da lahko kasneje naredi deset naprej. Danes zato ne iščemo bližnjic. Gradimo temelje. Kajti laboratoriji prihodnosti ne bodo nastajali zaradi najglasnejših podjetij, ampak zaradi tistih, ki bodo znali združiti znanje, procese, odgovornost in ljudi.

In prav po tej poti želimo hoditi v Lab Interior ter tako graditi nove temelje za nove, uspešne zgodbe.

■ SANELA GERMAN PROGRAM LABORATORIJ

■ ZORAN KODBA PROGRAM LABORATORIJ

PROGRAM LABORATORIJ – TUDI V DRUGO V POLNEM POSPEŠKU

Drugi kvartal letošnjega leta lahko brez zadržkov opišemo kot dinamičen, intenziven in – roko na srce – tudi precej naporen. Ampak tokrat v tistem dobrem smislu. Takem, kjer na koncu pogledaš nazaj in si rečeš: naredili smo ogromno.

Če pogledamo številke: v Programu laboratorij smo v tem trenutku že na +17 % glede na lansko leto, pa mesec junij sploh še ni zaključen. Kar je še pomembneje – če odštejemo večje projekte, ki vedno nekoliko »zamajejo« sliko, gremo zelo lepo po poti plana, ki smo si ga zastavili na začetku leta. To pomeni, da rast ni naključna, ampak rezultat konsistentnega dela na terenu, v odnosih in s strankami.

Po domače povedano – v Q2 smo res garali. Ali še bolj iskreno: dali smo vse od sebe. Veliko sestankov, veliko kilometrov, veliko projektov, ki so se sestavljali, zapirali in na koncu tudi uspešno zaključili. In prav ti projekti so tista osnova, na kateri

gradimo naprej.

Na področju farmacevtske industrije smo naredili pomemben premik – uspešno smo potrdili posle na področju laboratorijskega pohištva, hladilnikov ter rešitev za mikrobiologijo in zaščito. Poleg tega smo pridobili tudi velik projekt, kjer že aktivno sodelujemo pri nastajanju nove Medicinske fakultete v Ljubljani. Takšni projekti niso samo posel – so dolgoročna priložnost, referenca in potrditev, da delamo prave stvari na pravi način.

Q2 pa ni bil samo o projektih, ampak tudi o novih partnerstvih. Odprli smo vrata v Slovenijo in v naš portfelj pripeljali nekaj zanimivih novih dobaviteljev. Združili smo

moči z dobaviteljem Lauda, odprli vrata Špancem – tako da lahko rečemo, da so tapasi uradno na meniju – ter sklenili še dve novi zaveznitvi z Bližnjega vzhoda. Tudi mi smo v tem obdobju spoznali, da se moramo začeti obračati z vetrom in gledati nekoliko drugače: bolj odprto, bolj globalno, bolj pogumno.

Ekipa se je v drugem kvartalu tudi okrepila. Pridružil se nam je Alen Bezjak, ki bo skupaj z Ružico skrbel za slovenski trg in področje laboratorijskega pohištva. Vsaka nova energija pomeni tudi novo priložnost, zato dobrodošel, Alen! Na drugi strani pa se v juniju poslavljamo od našega "Malume" Reneja. Rene, hvala za tvojo energijo, trud

#SLUŽBENA ODSOTNOST - TEREN

in vse, kar si prispeval naši ekipi. Želimo ti veliko sreče na tvoji nadaljnji poti – verjamemo, da boš tudi tam, kamor greš, pustil svoj pečat. Renejev odhod je odprl vrata novima sodelavcema v prodaji, ki sta se nama pridružila tik pred izdajo tokratne številke Mikrofona. Na tem mestu pozdravljamo Žigo Rojsa, ki bo odgovoren za področje okoljevarstva ter Simona Leo Gusla, ki bo skrbel, da bo Miele še naprej izbira številka ena pri kupcih, sočasno pa bo odgovoren za razvijanje trga z že prej omenjeno noviteto - Lauda.

Čeprav smo tik pred poletjem, nič ne kaže, da se bomo lahko zares ustavili. Ravno nasprotno – zaradi vseh projektov, ki so že pod streho, in tistih, ki prihajajo, bo poletje za marsikoga še precej vroče. In če bodo temperature visoke zunaj, bodo še nekoliko višje pri naši servisni ekipi. A brez skrbi – obljubljam, da vam bomo »brisali švic« in pomagali, kjer bomo lahko.

Pred nami je poletje.

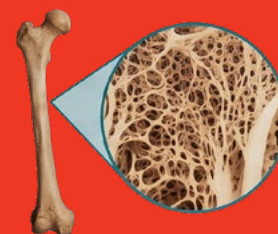
Čas, ko si bomo – upamo – vsaj za trenutek lahko odahnili, si napolnili baterije in zbrali misli. Do takrat pa še malo stisnimo zobe, držimo tempo in zaključimo to polovico leta tako, kot smo jo začeli – odločno in z jasnimi cilji.

MIKRO ZANIMIVOST

KOSTI SO TRŠE OD BETONA

Človeška stegnenica je 5× trša od betona, a hkrati lahka in elastična, kar omogoča, da prenese velike obremenitve.

RAZGALJAMO

IVANO & MATJAŽA

OSEBNA IZKAZNICA

Ivana Szabó

LAB INTERIOR

Trenutno delovno mesto
VODJA RAZVOJA IN NAČRTOVANJA

Prejšnja zaposlitev
CLEANGRAD D.O.O.

Datum zaposlitve v Mikro+Polo
SEPTEMBER 2025

Prvo delovno mesto v Mikro+Polo
VODJA RAZVOJA IN NAČRTOVANJA

Rojstni dan
10. FEBRUAR

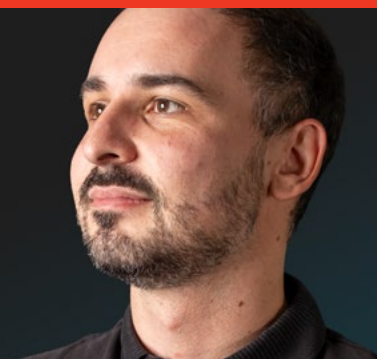
Domači kraj
ROJENA NOVOSADČANKA, ZDAJ MARIBORČANKA

Število otrok
2

Število vnukov
0

Matjaž Bezjak

FINANCE IN POSLOVNA PODPORA

Trenutno delovno mesto
IKT

Prejšnja zaposlitev
CRIF S.P.A

Datum zaposlitve v Mikro+Polo
APRIL 2024

Prvo delovno mesto v Mikro+Polo
IKT

Rojstni dan
04. OKTOBER

Domači kraj
ZAMUŠANI

Število otrok
0

Število vnukov
0

TRIJE GLAVNI »GREHI« V MIKRO+POLO?

Na navedene grehe se takoj izstavi direktorjev »odpustek«.

- Enkrat sem se z Rajkom dogovorila, da mi pusti kosilo v kuhinji. Ker nisva dovolj natančno uskladila koordinat prevzema, sem kosilo našla in pojedla – vendar ne svojega. Posledično sem bila deležna upravičenega predavanja.

- Drugi in

- tretji greh sta še v postopku odkrivanja.

- Najpogostejši greh je verjetno uporaba telefona in računalnika med delovnim časom za osebne namene, občasno pa tudi kakšna podaljšana malica.

IVANA

■ **KDO SI IN KAJ V MIKRO+POLO POČNEŠ?** Sem Ivana, vodja razvoja in načrtovanja. V praksi to pomeni, da poskušam uskladiti želje, ideje, roke, prioritete in občasno tudi zakone fizike.

■ **SE SPOMNIŠ KAKŠNE ANEKDOTE, KI SE TI JE ZGODILA V MIKRO+POLO?** Na poti iz teambuilding v Maribor se je tik pred prihodom nekdo iz zadnjih vrst avtobusa zadržal: »Zdaj pa en aplavz za šoferja!« Jaz sem kot pridna in vzorna sodelavka takoj začela navdušeno ploskati, prepričana, da gre za eno od tradicij podjetja. Potem pa sem opazila nasmeške okoli sebe in ugotovila, da je to interna fora, kako nasankati novince. Zdaj vem, za kaj gre, in naslednjič bom zagotovo med tistimi, ki se bodo smejali, ne pa ploskali.

■ **KATERE SO TVOJE GLAVNE PREDNOSTI/POSEBNOSTI, KI JIH IZRAŽAŠ/UPORABLJAŠ SKOZI SVOJE DELO V MIKRO+POLO?** Pri delu iščem kompromise in povežujem različne poglede, saj verjamem, da so najboljše rešitve tiste, pri katerih nihče ne izgubi dobre volje. Če je v pisarni slišati smeh sredi resnega sestanka, obstaja velika verjetnost, da sem nekje v bližini.

■ **KAKO VIDIŠ TVOJO VLOGO PRI RAZVOJU PODJETJA V PRIHODNOSTI IN KAKŠNE SO TVOJE AMBICIJE, VIZIJE?** Da stvari delujejo, da se premikamo naprej in da se pri tem tudi dobro počutimo.

■ **IMAŠ KAKŠNO POSEBNOST, KI JE TVOJIM SODELAVCEM VSEČ OZIROMA JIM GRE NA ŽIVCE?** Po naravi sem pozitiven človek, ki verjame, da se večina izzivov lažje reši z dobro voljo, odprtim pogovorom in malce humorja. Sodelavci me poznajo kot nekoga, na katerega se lahko vedno obrnejo, ne glede na to, ali potrebujejo rešitev problema, drugo mnenje ali zgolj razlog za nasmeh. Na živce morda grem, ker sem že tretjič zapored v Mikrofonu.

■ **KATERA JE TVOJA NAJLJUBŠA TIM BUILDING AKTIVNOST?**

Smučanje ali preprosto sproščeni pogovori s sodelavci ob dobri hrani in pijači zunaj delovnega okolja.

■ **O ČEM SI SANJALA KOT OTROK?** Da bi kot arheologinja raziskovala egipčanske grobnice in arheološka najdišča ali pa delala kot konservatorica kulturnih spomenikov. Del teh sanj se mi je uresničil, čeprav ne v Egiptu.

■ **ČE BI BILA JUTRI IMENOVANA ZA NOVO DIREKTORICO MIKRO+POLO, KAJ BI TAKOJ SPREMENILA/PREDLAGALA?** Zelo velika odgovornost. Če bi bila imenovana za direktorico, ne bi uvajala hitrih sprememb. Najprej bi si vzela čas za pogovore z zaposlenimi, da bi bolje razumela, kje najbolj »škripa«, kje so največji izzivi, potrebe in predlogi za izboljšave.

MATJAŽ

■ **KDO SI IN KAJ V MIKRO+POLO POČNEŠ?** Sem Matjaž Bežjak, član oddelka IKT. Večinoma sem prvi kontakt, ko nastopijo tehnične težave pri naših uporabnikih. Skrbim za strojno in programsko opremo ter za pregled ticketov na Pomagaj.

■ **SE SPOMNIŠ KAKŠNE ANEKDOTE, KI SE TI JE ZGODILA V MIKRO+POLO?** Anekdot se je že kar nabralo. Največkrat pa se je ponovila in se še vedno dogaja ta, da pri uporabniku nastopi težava, ko pa pridem zraven, se »čudežno« reši sama.

■ **KATERE SO TVOJE GLAVNE PREDNOSTI/POSEBNOSTI, KI JIH IZRAŽAŠ/UPORABLJAŠ SKOZI SVOJE DELO V MIKRO+POLO?** Pripravljenost, da takoj priskočim na pomoč, predvsem pa mirni in potrpežljivi živci.

■ **KAKO VIDIŠ TVOJO VLOGO PRI RAZVOJU PODJETJA V PRIHODNOSTI IN KAKŠNE SO TVOJE AMBICIJE, VIZIJE?** V prihodnosti bi rad pripomogel k temu, da se čim več procesov v IKT optimizira ter da je vsa tehnična oprema pripravljena in posodobljena v skladu z najnovjšimi standardi.

■ **IMAŠ KAKŠNO POSEBNOST, KI JE TVOJIM SODELAVCEM VSEČ OZIROMA JIM GRE NA ŽIVCE?** To bodo najbolje povedali sodelavci sami. Zdi pa se mi, da ni nič takega, kar bi zelo izstopalo v eno ali drugo smer.

■ **KATERA JE TVOJA NAJLJUBŠA TIM BUILDING AKTIVNOST?** Igre, organizirane s strani animacijske ekipe, predvsem tiste na plaži.

■ **O ČEM SI SANJAL KOT OTROK?** Kot otrok sem si najprej želel postati arheolog, kasneje odvetnik. Šele proti koncu osnovne šole se je zanimanje obrnilo v računalniško smer, pri čemer so na vse te ideje vplivali filmi in TV-serije.

■ **ČE BI BILA JUTRI IMENOVANA ZA NOVO DIREKTORICO MIKRO+POLO, KAJ BI TAKOJ SPREMENIL/PREDLAGAL?** Petkov delovni čas bi razširil na celotni teden.

IVANA

■ S ČIM OBIČAJNO PRIČNEŠ DAN?

Brez kave ne gre. Po novem pa me je EMŠO prisili na razgibalne vaje in kozarec vode z limono.

■ KAJ JE PRVA STVAR, KI JO OBIČAJNO NAREDIŠ, KO SE POPOLDAN VRNEŠ IZ SLUŽBE DOMOV?

Prvo grem pobožat in pozdravit našo vižlo Rokija, ki že po zvoku avta ve, da prihajam domov in nestrpno čaka.

■ KATERI SO TVOJI NAJBOLJ PRILJUBLJENI HOBIJI?

Definitivno ples, jazz balet. Po skoraj dvajsetih letih plesanja, državnih in mednarodnih tekmovanj so izplavale stare poškodbe. Poskusila sem nadaljevati rekreativno, vendar je moje telo hitro reklo: »Bolje ne.« Seveda še vedno z veseljem zaplešem, ko me pritegne kakšna pesem ali vzdušje.

■ KATERO VRSTO GLASBE IMAŠ NAJRAJE IN OB KATERI PESMI ZAGOTOVO ZAPOJEŠ?

Tisto, ki smo jo poslušali v osemdesetih in devetdesetih na MTV-ju. Definitivno pa zapojem ob »Devojka sa čardaš nogama« od Djordja Balaševića.

■ KO PLEŠEM IZGLE DAM KOT... ...mirno, dokler ne pride refren.

■ KAM SE NAJRAJE ODPRAVIŠ NA DOPUST IN KATERA BI BILA TVOJA SANJSKA DESTINACIJA?

Moje srce že od prvega leta starosti pripada vasi Sutivan na otoku Brač. Sanjske destinacije sicer nimam, če pa bi morala izbrati naslednjo avanturo, bi bila to Sicilija.

MATJAŽ razgalja IVANO

■ KATERA JE TVOJA NAJBOLJ IN NAJMANJ PRILJUBLJENA NALOGA, IZMED TEH KI JIH OPRAVLJAŠ V SLUŽBI?

Užitek mi predstavlja, ko lahko skupaj z ekipo oblikujemo rešitve, postavimo jasne cilje in ideje pretvorimo v konkretne rezultate. Manj pri srcu so mi konfliktne situacije, saj raje gradim na sodelovanju in iskanju skupnih rešitev. Kljub temu se zavedam, da so tudi zahtevni pogovori pomemben del vodstvene vloge, zato jih skušam vedno reševati konstruktivno in spoštljivo.

■ ŠTEVILKA 56

■ KATERI ŠPORT OBOŽUJEŠ IN KDO JE NAJLJUBŠI ŠPORTNIK/-CA?

Izhajam iz športne družine. Šport je bil in je še vedno del mojega življenja v različnih oblikah. Zelo rada imam gimnastiko in atletiko. Gimnastiko sem trenirala vzporedno z plesom. Atletika je bila samo želja nikoli uresničena. Moji najljubši športnici sta moji hčerki.

■ KAJ BI SKUHALA SODELAVCEM, ČE BI JIH POVABILA NA VEČERJO K SEBI IN KAJ JE TVOJA NAJLJUBŠA HRANA?

Kuham čist okej, dokler recept ne zahteva preveč koncentracije. Rada imam testenine v vseh oblikah in omakah.

■ KATERA JE TVOJA NAJLJUBŠA PIJAČA ČEZ DAN IN KATERA NA ZABAVI?

Čez dan, voda ali stisnjen pomarančni sok. Na zabavi, kakšen aperol spritz.

■ KATERA JE NAJBOLJ ČUDNA STVAR, KI JO IMAŠ V HLADILNIKU?

Smrekovo kremno mazilo. Enkrat so me na stojnici prepričali, da je dobro za celjenje manjših površinskih poškodb.

■ BI ŽELELA ŠE KAJ SPOROČITI SODELAVCEM?

Sodelavcem bi rada sporočila, da lahko z medsebojnim spoštovanjem, poslušanjem in grajenjem zdravih odnosov skupaj zelo uspešno izvajamo vse projekte ter dosegamo odlične rezultate, saj sta dobra in kulturna komunikacija ter sodelovanje temelj skupnega uspeha. potrebujemo ljudi za snemanje vsebin.

■ KOGA ŽELIŠ, DA V NASLEDNJI IZDAJI ČASOPISA RAZGALIMO?

Luko Lebarja.

MATJAŽ

■ S ČIM OBIČAJNO PRIČNEŠ DAN?

Iz postelje grem takoj v kopalnico, nato pa v avto in na pot v službo. Budilka je nastavljena tako, da nimam časa za zavlačevanje. V službi najprej pregledam e-pošto, nato pa sledi lahek zajtrk pred začetkom delovnega dneva.

■ **KAJ JE PRVA STVAR, KI JO OBIČAJNO NAREDIŠ, KO SE POPOLDAN VRNEŠ IZ SLUŽBE DOMOV?** Odvisno od dneva, ampak po navadi si vzamem vsaj pol ure za kratek »reset« na kavču. Ob petkih pa sledi tudi druženje v Ploju takoj po koncu delovnika.

■ **KATERI SO TVOJI NAJBOLJ PRILJUBLJENI HOBIJI?** Nekih specifičnih hobijev nimam. Prednost ima predvsem druženje s prijatelji, občasno igranje računalniških iger ali ogled nogometne tekme (v živo in na TV).

■ **KATERO VRSTO GLASBE IMAŠ NAJRAJE IN OB KATERI PESMI ZAGOTOVO ZAPOJEŠ?** Poslušam skoraj vse zvrsti glasbe, zagotovo pa zapojem ob kakšnem balkanskem hitu ali slovenski narodni glasbi.

■ **KO PLEŠEM IZGLE DAM KOT...** ... ste ali pa še boste videli na prihajajoči novoletni zabavi.

■ **KAM SE NAJRAJE ODPRVIŠ NA DOPUST IN KATERA BI BILA TVOJA SANJSKA DESTINACIJA?** Glavno je, da ima lokacija toplo vreme in bližino morja. Glede na to, je moja sanjska destinacija nek tropski otok npr. Bali.

IVANA razgalja MATJAŽA

■ ČE BI MORAL IZBIRATI: EN MESEC BREZ NOGOMETA ALI EN PUST BREZ KURENTA, KAJ BI TE BOLJ BOLELO?

Glede na trenutno stanje, je mesec brez nogometa v bistvu bolj oddih kot težava.

■ **KATERI ŠPORT OBOŽUJEŠ IN KDO JE NAJLJUBŠI ŠPORTNIK/-CA?** Najraje zagotovo spremljam nogomet. Nimam najljubšega posameznega športnika, najljubši klub pa je seveda NK Maribor.

■ **KAJ BI SKUHAL SODELAVCEM, ČE BI JIH POVABIL NA VEČERJO K SEBI IN KAJ JE TVOJA NAJLJUBŠA HRANA?** Uživam ob peki na žaru, tako da bi zagotovo bila glavna ponudba žar mix. Rad imam vso vrsto hrane, vedno rad poskusim kaj novega iz domače ali pa katerekoli tuje kulinarike.

■ **KATERA JE TVOJA NAJLJUBŠA PIJAČA ČEZ DAN IN KATERA NA ZABAVI?** Čez dan navadna voda, na zabavi pa pivo/špricar/koktejl (v naših krajih bi rekli »fse ke teče«).

■ **KATERA JE NAJBOLJ ČUDNA STVAR, KI JO IMAŠ V HLADILNIKU?** Trudim se, da se v hladilniku kopiči čim manj stvari. Bi se pa verjetno našla kaka pikantna omaka, ki je že davno mimo roka trajanja, pa je še vedno užitna.

■ **BI ŽELEL ŠE KAJ SPOROČITI SODELAVCEM?** Hvala, da vedno znova najdete nove načine, da mi v službi ni dolgčas.

■ **KOGA ŽELIŠ, DA V NASLEDNJI IZDAJI ČASOPISA RAZGALIMO?**
Katjo Majar.

Kaj se je v zadnjih mesecih slišalo po hodnikih, laboratorijih, sestankih, družbenih omrežjih in ob kavomatu?

ODBOJKA, PIKNIK IN DOBRA DRUŽBA

Tradicionalni športni dan je ponovno združil sodelavce vseh oddelkov. Nekateri so lovili žoge, drugi senco, tretji hladno pijačo. Zmagovalci turnirja so znani, dobre volje pa ni zmanjkalo nikomur.

BRONZE | Top 35%

ecovadis

Sustainability Rating

BRONASTI, A ZELO PONOSNI

Prejeli smo bronasto EcoVadis medaljo. Lepo priznanje za vse korake, ki jih delamo na področju trajnosti, odgovornega poslovanja in skrbi za ljudi ter okolje.

NARAVOSLOVNI DAN V MIKRO+POLO

Tudi letos smo nadaljevali z naravoslovnimi dnevi in približevanjem znanosti mladim.

LOGISTIKA NIKOLI NE POČIVA

Medtem ko večina vidi paket na vratih, logistika vidi na stotine usklajevanj, klicev, prevozov in rešitev. Hvala ekipi, ki skrbi, da stvari pridejo tja, kamor morajo.

AFERA HAMBURGER

Ko je Aljaž Slatinjek prevzel kuhalnico, je hitro postalo jasno, da ne obvlada le IKT-ja. S svojimi domačimi hamburgerji je poskrbel za pravo kulinarčno afero, ki je med sodelavci sprožila vprašanje: kdaj bo naslednjič?

ZDRAVJE SE ZAČNE PRI NAVADAH

Maj smo posvetili tudi zdravju in dobremu počutju. Na delavnicah z Vlasto Mlakar smo raziskovali, kako na naše počutje vplivajo gibanje, počitek, hidracija, stres in vsakodnevne navade.

POVRATNA INFORMACIJA NI NAPAD

V okviru projekta ASI smo gostili delavnico o podajanju in sprejemanju povratnih informacij. Skupaj z Nino Dušič Hren smo iskali načine, kako zahtevne pogovore spremeniti v priložnost za rast in boljše odnose.

KJER TEORIJA SREČA PRAKSO

Na Infektološkem simpoziju v Ljubljani smo skupaj s strokovnjaki odpirali aktualne teme s področja infektologije in laboratorijske diagnostike. Takšni dogodki vedno znova pokažejo, kako pomembna je izmenjava znanja in izkušenj.

KO LABORATORIJ POSTANE UČILNICA

Na letošnjih Sebia dnevih smo odprli strokovno razpravo o monoklonskih gamopatijah. Veseli nas, da so udeleženci dogodek prepoznali kot uporaben, praktičen in predvsem povezovalen.

ODPRLI SMO VRATA

Na informativnem dnevu smo obiskovalcem pokazali, kako izgleda življenje v Mikro+Polo. Od laboratorija do logistike, od marketinga do IKT – vsak oddelek ima svojo zgodbo, skupaj pa ustvarjamo eno veliko.

mikro+polo
YOUR PARTNER IN THE LABORATORY

INCOM
GROUP

MASTERING LISTERIA MONOCYTOGENES: CHALLENGES OF THE NEW EU 2024/2895 REGULATION

ENA BAKTERIJA, VELIKO VPRAŠANJ

Uspešno smo izvedli webinar o bakteriji *Listeria monocytogenes* in novih zahtevah za živilsko industrijo. Razprava je pokazala, da so praktične izkušnje in izmenjava dobrih praks pogosto najbolj dragocen del izobraževanja.

VČASIH POTREBUJEMO ČLOVEKA

V četrti epizodi podcasta Underhill Brothers je gostoval Jon Kanjir iz Slovenskega društva Hospic. Pogovor o sočutju, izgubi in podpori v najtežjih trenutkih je marsikoga pustil v razmisleku še dolgo po poslušanju.

KEMIJA JE PONOVRNO DOKAZALA, DA JE ZAKON

Zaključili smo natečaj Kemija je zakon! 2025/26. Mladi raziskovalci iz vse Slovenije so nas navdušili z ustvarjalnostjo, radovednostjo in izvirnimi eksperimenti, ki dokazujejo, da je znanost še kako živa.

NAGRADNA KRIŽANKA

Čestitke Marko Gril, upamo da je vrednostna kartica Petrol napolnila jekleni konjiček za dodatne izlete v neznano!

MIKRO ZANIMIVOST

ASPIRIN IZVIRA IZ... VRBOVEGA DREVESA

Salicilna kislina, predhodnica aspirina, je naravno prisotna v vrbovi skorji.

Stari Egipčani so jo uporabljali že pred 3500 leti kot analgetik.

NOVI MIKROPOLOVCI

Odločevalci prihodnosti

Kaj jih žene naprej? Kaj jih spravi v dobro voljo? In – zakaj pravijo, da je svet z njimi boljši kraj? Spoznajte jih... po 5 vprašanjih.

Alen Bezjak
Program Laboratorij / Prodaja
pohišta

→ Kaj te je prepričalo, da si se pridružil Mikro+Polo?

V prvi vrsti dobro delo našega marketinga. Prvi vtis o podjetju je bil res odličen. Ko pa sem Mikro+Polo bolje spoznal, so me prepričali predvsem ljudje, kultura podjetja in dejstvo, da lahko delam v panogi, ki pomembno prispeva k znanosti, zdravstvu in razvoju. V tem sem videl tudi priložnost za nov izziv in osebno rast.

→ Kaj te zunaj službe najbolj zaposluje ali veseli?

Največ mi pomeni kakovostno preživljanje časa z ženo, družino in prijatelji, šport ter skrb za dobro počutje. V svetu, kjer se vse dogaja zelo hitro, poskušam čim bolj uživati trenutke in biti prisoten tam, kjer sem. Trenutno največ časa namenjam kolesarjenju, zelo rad pa tudi potujem in raziskujem nove kraje.

→ Če bi te sodelavci vprašali za pomoč, pri čem si najboljši?

Rad povezujem ljudi, usmerjam, pomagam da smo boljši, vidim širšo sliko in iščem rešitve. Če sam ne poznam odgovora, bom pa naredil vse, da ga najdem.

→ Katera stvar te vedno spravi v dobro voljo?

Nasmejani in pozitivni ljudje. Dobra energija je nalezljiva, zato me vedno razveselijo pristni odnosi, dobra družba in nova doživetja.

→ Česa se najbolj veseliš v naslednjem letu? Da ostane zdrav, osvojim čim več znanja v novi vlogi, uspešno zaključim prve večje projekte in ustvarim dobre odnose s sodelavci ter poslovnimi partnerji. Seveda pa tudi kakšnega novega potovanja in kolesarskega izziva.

Simon Leo Gusel
Program Laboratorij / Prodajni
predstavnik

→ Kaj te je prepričalo, da si se pridružil Mikro+Polo?

Za delo v Mikro Polu me je predvsem prepričalo filozofija dela podjetja, podpiranje zdravega življenja, spodbujanje drugačnosti..

→ Kaj te zunaj službe najbolj zaposluje ali veseli

Zunaj službe imam več hobijev, glavni je fitness, sledijo pa mu gorsko kolesarstvo in kulinarika (pokušanje hrane bolj, kot kuhanje).

→ Če bi te sodelavci vprašali za pomoč, pri čem si najboljši?

Kot nov član ekipe se še uvajam, zato trenutno največ prispevam pri osnovnih nalogah, razjasnjevanju stvari in podpori sodelavcem, obenem pa se aktivno učim.

→ Katera stvar te vedno spravi v dobro voljo?

V dobro voljo me vedno spravi pozitivna sodelavcev in nasploh pozitivna energija ljudi, s katerimi sem obdan.

→ Česa se najbolj veseliš v naslednjem letu?

V naslednjem letu se najbolj veselim novih izzivov v službi, osebne rasti in občutka, da gradim svojo prihodnost.

Žiga Rojs

Program Laboratorij / Prodajni predstavnik

→ Kaj te je prepričalo, da si se pridružil Mikro+Polo?

Pozitivni odnosi, inovativnost in drugačnost.

→ Kaj te zunaj službe najbolj zaposluje ali veseli?

Najbolj me veseli ledeni zimski čas, ko slapovi zamrznejo in jih lahko plezam po dih jemajočih ledenih strukturah. Plezanje nasploh me zelo veseli, prav tako zelo rad preživljam svoj čas z družino in prijatelji.

→ Če bi te sodelavci vprašali za pomoč, pri čem si najboljši?

Najboljši sem pri nudenju pomoči iz strani športa in pri življenjskih situacijah.

→ Katera stvar te vedno spravi v dobro voljo?

Pozitivno naravnani ljudje.

→ Česa se najbolj veseliš v naslednjem letu?

Najbolj se veselim novih izzivov, novih spoznanj in novih znanj, ter seveda, da bom utečen na tem delovnem mestu.

Marco Muhrer Schwaiger

Program Lab Interior / Prodaja pohištva

→ Kaj te je prepričalo, da si se pridružil Mikro+Polo?

I read an interview with Marko, and wanted to meet him in person — I was impressed by what he had to say and what he stands for. Around the same time, there was a job opening, so I did some research on the company and was positively surprised. That made the decision easy.

→ Kaj te zunaj službe najbolj zaposluje ali veseli?

Cooking, traveling, scuba diving, golf, architecture, photography, and vintage Porsches keep me busy and happy.

→ Če bi te sodelavci vprašali za pomoč, pri čem si najboljši?

Negotiation skills, customer relationships, strategy, business development, research and deep knowledge of the healthcare market in EMEA.

→ Katera stvar te vedno spravi v dobro voljo?

Good food, good times, lots of laughter, and a beautiful sunrise on the seaside or the mountains.

→ Česa se najbolj veseliš v naslednjem letu?

On the professional side, growing our market share and opening new markets. On a personal level, continuing to grow as a person — and staying a non-smoker!

 ■ SAMO PODGORNIK LOGISTIKA

EMANCIPACIJA UMA

Ne, tole ne bo filozofski prispevek. Bo bolj kot vremenska napoved, ki nikoli ne odgovarja za dež, potem ko te ta dobi brez dežnika. Kot takrat, ko želiš razmišljati izven okvirjev, čeprav veš, da je okvir pomemben. Ker drugače bi slika padla dol ... Ok, malo bo filozofski, malo antropološki in malo sociološki.

Vsakogar v življenju vodi neka resnica. Vodijo ga želje, pričakovanja, izkušnje in predstava, kakšen želi biti ter kaj si želi v življenju. Nihče si ne želi biti pi*da. Vsaj ne na začetku. Pa marsikdo to postane. Verjetno si pa nihče v mladih letih ne reče: »Jaz bom pa pi*da, ko bom velik!« Ker jaz, recimo, sem navsezadnje postal pi*da, pa nisem postal velik. V pravem kontekstu seveda. No, zdaj sem trikrat napisal »pi*da«. Štirikrat.

Povprečnega Jožeka so večino naučili (ali pa so ga zafurali) starši, nekaj šola, nekaj pa prijatelji, družba in okolje. Neko podlago je dobil, velikokrat tudi napačno; na njem pa je, koliko od tega in kako dolgo bo zadržal to za resnico. Ker če lokalni župnik, ravnatelj ali pa lokalna zdravnica nekaj povedo, še to ne pomeni da je univerzalna resnica.

Pred kratkim sem bil na službenem zdravstvenem pregledu, kjer mi je starejša zdravnica s preveč kilogrami in s težavami pri hoji na odziv na moje izvide svetovala dosti gibanja in zdravo prehrano. Škoda, da tega ni svetovala sebi oziroma bi ji glede zdravega življenjskega sloga to lahko svetoval jaz. Verjetno sem bolj kompetenten.

Ko nekdo nekaj reče, napiše članek ali objavi video, v katerem nekaj trdi – ima to neko težo že samo zato, ker obstaja. Ker je povedano samozavestno. Ker deluje

»uradno« ali pa vsaj dovolj prepričljivo.

Vsi poznamo algoritme, kjer si na družbenih omrežjih slučajno ali pa tudi ne ogledamo nek video, se predolgo zadržimo pri neki vsebini in potem smo od takrat naprej bombardirani s podobno tematiko povsod. Še iz konzerve bi nam skočila, če bi jo zdaj odprli. Jožek bi rad bil emancipiran, ampak kako naj mu to uspe ob vsej tej poplavi? Kako naj njegov filter vse to procesira, izloči navlako in izlušči resnico? Jožek bi rad vedel, kaj je res in čemu naj verjame. Ampak ko vidi soseda Francija, ki mu je bil vse življenje vzor, kako nekaj počne ali trdi, potem tudi Jožek to avtomatsko vzame »zdravo za gotovo«.

Emancipacija uma se začne takrat, ko to avtomatiko začneš izgubljati. Ko nehaš jemati informacije kot nekaj, kar je samo po sebi resnično, in začneš preverjati, kako so sploh sestavljene. Kdo nekaj trdi, s kakšnim namenom, na podlagi česa in kaj je izpuščeno.

Sčasoma opaziš, da veliko stvari ni niti napačnih niti pravih, ampak preprosto nepopolnih. Večina informacij je selektivnih. Večina mnenj ima ozadje. Večina »resnic« je odvisnih od konteksta, ki ga pogosto ne dobiš.

Jožekova največja težava je, da bi sicer rad emancipiral svoj um, ne bi pa rad izstopil iz istomislečega okolja ali družbe. Rad bi se otresel subjektivnosti, a mu je objektivnost predaleč. Tam, kjer je, mu je udobno; tam se mu ni treba posebej naprezati. Tam mu je vse poznano.

Jožek je nehote ostal pi*da celo življenje.

 ■ GREGOR LEUTGEB PROGRAM LAB INTERIOR

KO SE DIGESTORIJI ODLOČI, DA NE BO DELAL SAM OD SEBE

Če kdo misli, da digestorij pride v proizvodnjo, se sestavi, priklopi in dela – no, približno tako si to verjetno predstavlja teorija. V praksi pa se velikokrat začne šele takrat, ko pride v naše roke.

V Mikro+Polo sem zaposlen kot delavec v proizvodnji, v oddelku proizvodnje laboratorijske opreme. Naš oddelek sestavlja medijske celice in digestorije, jaz pa sem večinoma na digestorijih, predvsem na električnem delu. To pomeni, da poskrbim za električne inštalacije, programiranje nadzorne elektronike in na koncu tudi kalibracijo digestorija, ko je ta sestavljen. Če katerega od sodelavcev ni, pa priskočim na pomoč tudi pri medijskih celicah. Skratka, če ima zadeva kable, elektroniko ali pa se noče obnašati tako, kot piše na papirju, obstaja velika verjetnost, da se bo prej ali slej znašla pri meni.

Moj delovni dan večinoma poteka v delavnici v prvem nadstropju. Delo je običajno vnaprej načrtovano, zato približno vemo, kaj nas čaka. Se pa seveda tu in tam pojavi tisti znani stavek: »To rabimo nujno.« Takrat se načrt hitro spremeni, prioritete se prestavijo, digestorij pa kar naenkrat dobi status skoraj urgentnega pacienta.

Moje glavne zadolžitve so sestava digestorijev, napeljava električnih inštalacij, programiranje ter kalibriranje nadzorne elektronike. Ko je digestorij mehansko sestavljen, mora elektronika delovati pravilno, pretoki morajo biti nastavljeni, nadzor mora kazati pravilne vrednosti, varnostni sistemi pa morajo opraviti svoje delo. Na koncu mora biti izdelek ne le lep na pogled, temveč tudi funkcionalen, varen in pripravljen za uporabo pri stranki.

Največ izzivov pri delu predstavljajo nedorečene stvari. V proizvodnji se pogosto srečamo s spremembami, ki pridejo iz razvoja, vendar niso vedno pravočasno ali dovolj jasno skomunicirane. Včasih se zgodi, da rešitev na papirju izgleda dobro, v praksi pa se pokaže, da nekaj ne ustre-

za, ni dovolj preizkušeno ali pa preprosto ni funkcionalno tako, kot je bilo zamišljeno. Takrat nastopi proizvodnja – malo sestavljamo, malo razmišljamo, malo testiramo in po potrebi tudi improviziramo.

Seveda improvizacija ni vedno slaba stvar, vendar si dolgoročno želim predvsem več jasnih navodil in boljše pretok informacij, še preden izdelek ali sprememba pride v proizvodnjo. Veliko lažje je dobro opraviti delo, če vemo, kaj točno se od nas pričakuje, kaj se je spremenilo in zakaj. Prav tako ne bi škodilo, da bi se nove rešitve predhodno bolj temeljito preizkusile v razvoju – ali zadeva sploh deluje, ali se ujema z drugimi deli in ali je dejansko uporabna v praksi.

Tudi kakšno izobraževanje pred uvedbo novih rešitev bi bilo zelo dobrodošlo. Če začnemo v proizvodnji vgrajevati novo stvar, je precej lažje, če jo prej razumemo, kot pa da jo spoznavamo sproti, medtem ko digestorij že čaka, rok pa seveda ni nič daljši.

Cilj za naprej je zato precej preprost: čim več jasnih navodil, čim manj ugibanja in čim boljše sodelovanje med razvojem in proizvodnjo. Na koncu imamo vsi isti cilj – narediti kakovosten izdelek, ki bo pri stranki deloval tako, kot mora. Proizvodnja pa je tista zadnja postaja, kjer se hitro pokaže, ali je bila ideja res pripravljena za prakso.

In če se vrnem k Andrejevi nominaciji iz prejšnje številke: kako se digestorij sestavi? Počasi, natančno, z nekaj znanja, nekaj potrpljenja in občasno s stavkom: »A je to zdaj po novem?«

Za naslednjo izdajo **nominiram Aleša Obrulja.**

 ■ VALERIJA ŠLAMBERGER KAKOVOST

TRAJNOSTNO POROČILO 2025: ODGOVORNOST V PRAKSI IN MERLJIVI REZULTATI

Leto 2025 je bilo za podjetje Mikro + Polo pomembno razvojno obdobje, v katerem smo izvedli organizacijsko preno-vo vodstvene strukture, intenzivno vlagali v ljudi, procese in trajnostne rešitve ter hkrati dodatno utrdili svojo zavezanost družbeno odgovornemu poslovanju. Trajnost pri nas ni zgolj projekt, temveč način razmišljanja in delovanja, ki prežema vse ravni podjetja – od strateških odločitev vodstva do vsakodnevnih praks sodelavcev

V preteklem letu smo dosegli tudi pomembno mednarodno priznanje, saj smo z oceno EcoVadis 72/100 in srebrno medaljo (Silver) uvrščeni med najboljših 15 % podjetij na svetu.

Naše rezultate potrjujejo tudi konkretne številke:

- podjetje šteje 135 zaposlenih,
- skupaj smo ustvarili kar 3.871 ur izobraževanj (povprečno 37,7 ure na zaposlenega),
- izvedli smo 53 donacij in 4 sponzorstva,
- dodatno smo razvijali trajnostno infrastrukturo, vključno z delujočo sončno elektrarno in EV-polnilnicami.

Vsako leto pripravljamo tudi trajnostno poročilo o družbeni odgovornosti, ki smo ga letos nadgradili z merljivimi rezultati in osvežili z novo naslovnico. Poročilo je dostopno na naši spletni strani v medijskem središču.

VLAGANJE V LJUDI

»Največji ponos podjetja ostaja ekipa – ljudje, ki vsak dan dokazujemo, da lahko vrhunske rezultate dosegamo odgovorno, strokovno in srčno.«

Eden najizrazitejših trendov v letu 2025 je bil poudarek na razvoju zapo-

slenih, tako strokovno kot osebno. Povečali smo obseg izobraževanj, okrepili programe mentorstva ter nadaljevali z gradnjo vključujoče kulture, ki temelji na zaupanju, zdravju in dobrem počutju zaposlenih.

RAZNOLIKOST KOT NAŠA PREDNOST

PPri nas raznolikost ni le beseda – je vsakdanja praksa. Gradimo kulturo, v kateri:

- spoštujemo različnost,
- spodbujamo medgeneracijsko sodelovanje,
- ustvarjamo vključujoče okolje za vse.

Verjamemo, da različni pogledi vodijo do boljših rešitev. In prav zato je raznolikost ena naših ključnih konkurenčnih prednosti.

ODGOVORNOST DO ŠIRŠE DRUŽBE

Svoje delovanje usmerjamo tja, kjer lahko naredimo največ razliko:

- podpora socialno ogroženim,
- projekti za mlade in šole,

- promocija znanosti,
- duševno zdravje,
- sodelovanje z organizacijami: UP-ornik, Zavod 13, Mirno morje.

Naš cilj ni pomagati »vsem«, temveč pomagati tam, kjer lahko resnično vplivamo in aktivno prispevamo k izboljšanju kakovosti življenja v naši skupnosti.

TRAJNOST V PRAKSI - MAJHNI KORAKI ŠTEJEJO - VSAK DAN

- brezpapirno poslovanje in digitalizacija,
- zmanjševanje odpadkov in ponovna uporaba materialov,
- odgovorno ravnanje s hrano (donacije viškov),
- povečanje energetske samooskrbe.

Trajnost pri nas ni dodatno delo – je način dela, ki prispeva k večji učinkovitosti poslovanja.

POGLED NAPREJ

Trajnost razumemo kot dolgoročno pot. V prihodnje bomo še naprej krepili:

- razvoj zaposlenih,
- zmanjševanje okoljskega odtisa,
- digitalizacijo,
- družbeni vpliv.

Ključno sporočilo: uspeh podjetja merimo ne le v rezultatih, temveč tudi v vplivu, ki ga ustvarjamo na ljudi, okolje in družbo.

NOVA STRATEGIJA DRUŽBENE ODGOVORNOSTI 2025–2028: LJUDJE, ODGOVORNOST, NAPREDEK

Aprila 2026 smo v Mikro + Polo

sprejeli novo Strategijo družbene odgovornosti za obdobje 2025–2028, ki predstavlja našo jasno dolgoročno usmeritev trajnostnega razvoja. Gre za temeljni dokument, ki ga uporabljamo pri upravljanju področij certifikata DOD ter pri poročanju v okviru EcoVadis in CDP. Strategija je javno dostopna tudi na naši spletni strani v medijskem središču, saj želimo z njo transparentno komunicirati naše cilje in zaveze.

V jedru strategije je prepričanje, da uspešnost podjetja ne temelji zgolj na poslovnih rezultatih, temveč tudi na našem vplivu na zaposlene, okolje in širšo družbo. Prav zato Strategija družbene odgovornosti povezuje vse naše aktivnosti v tri ključne stebre: ljudi, okolje in upravljanje. Ti stebri predstavljajo celovit okvir, znotraj katerega razvijamo in nadgrajujemo naše prakse.

Področje ljudi poudarja pomen razvoja zaposlenih, njihovega zdravja in dobrega počutja. Hkrati gradimo vključujočo organizacijsko kulturo, ki spodbuja raznolikost in enake možnosti, ter si prizadevamo za ravnovesje med delom in zasebnim življenjem. Verjamemo, da so zadovoljni in motivirani zaposleni ključ do dolgoročne uspešnosti podjetja.

Na področju okolja se osredotočamo na učinkovito rabo virov in energije ter na zmanjševanje našega ogljičnega odtisa. Pomembno vlogo ima tudi prehod v krožno gospodarstvo, ki ga podpiramo z digitalizacijo in optimizacijo procesov. S tem ne zmanjšujemo le okoljskega vpliva, temveč tudi povečujemo učinkovitost poslovanja.

Tretji steber, upravljanje, zajema etično poslovanje in transparentnost kot temeljna principa našega delovanja. Zavezanost ni-

čelni toleranci do korupcije ter odgovorni odnosi z vsemi deležniki so ključni za ohranjanje zaupanja in kredibilnosti podjetja.

V preteklosti smo v Mikro + Polo razvili številne dobre prakse, od skrbi za zaposlene do podpore skupnosti in uvajanja trajnostnih ukrepov. Nova strategija te pobude povezuje v enoten in sistematičen okvir, ki vključuje jasno opredeljene cilje, merljive kazalnike in konkreten akcijski načrt do leta 2027. Na ta način prehajamo od posamičnih aktivnosti k usklajenemu upravljanju družbene odgovornosti.

Strategija hkrati neposredno naslavlja ključne izzive sodobnega poslovnega okolja, kot so pomanjkanje kadrov in potreba po njihovem razvoju, podnebne spremembe ter energetska učinkovitost, nestabilnost dobavnih verig in vse večja potreba po integraciji trajnostnih načel v osnovno dejavnost podjetja.

Ob tem prepoznavamo tudi številne priložnosti za nadaljnji razvoj. Med njimi izstopajo razvoj pametnih laboratorijskih rešitev, kot je Pregl Digital, digitalizacija in optimizacija internih procesov ter krepitev ugleda podjetja kot družbeno odgovornega delodajalca. Prav tako želimo povečati pozitiven vpliv na lokalno skupnost in širše poslovno okolje.

Naš cilj je jasen: trajnost želimo postaviti v središče poslovanja in jo razviti v konkurenčno prednost podjetja. Strategija družbene odgovornosti zato ne predstavlja zaključka, temveč začetek nove faze razvoja – bolj sistematične, bolj merljive in še bolj usmerjene v dolgoročno odgovornost.

»Strategija temelji na jasnem prepričanju: uspešno podjetje ni opredeljeno samo s poslovnimi rezultati, ampak tudi z vplivom na zaposlene, okolje in družbo.«

IGOR BOJCHOVSKI PROGRAM LAB INTERIOR

KAJ NAS PSI NAUČIJO O ŽIVLJENJU?

Nekaterih stvari v življenju ne načrtujemo, ampak se preprosto zgodijo – ob pravem trenutku na pravem mestu.

NAJPREJ – KDO JE LISI?

Lisi je majhna črno-rjava mešanka, stara približno pet let in pol. Najdena je bila spomladi leta 2021 na ulicah Zadra – brez doma, brez ovratnice, sama. Bila je ena od tistih malih tavajočih kepic, ki upajo, da bo nekdo prišel in da bodo nekomu pripadale.

In nekdo je prišel.

Ime je dobila po svojem značaju. Ne po lisici dobesedno, saj po videzu nima veliko skupnega z lisico, ampak po tistem lisičjem v njej. Zvita, preračunljiva, vedno korak pred tabo. Lisi. Brez »-ca«.

Verjetno vsak, ki ima psa, pozna tiste posebne trenutke prihoda domov, ko te nekdo pričaka z vsem, kar ima. Brez zamere, brez pogojev. Samo čista, neobremenjena radost, da si tu. Pa seveda še ena od igravk iz že nekoliko utrujene kolekcije.

Psi so čudna bitja – v najboljšem smislu. Preprosti, iskreni, naivni in vedno točno tam in takrat, kjer in ko jih potrebuješ.

ZVESTOBA, KI JE NE MOREŠ PONAREBITI

Psi ne igrajo iger, vsaj ne tistih čustvenih, ki jih ljudje tako dobro poznamo. Ne kaznujejo s tišino, ne držijo zamer in ne razmišljajo, ali si si njihovo ljubezen zaslužil. Preprosto te imajo radi. In prav ta preprostost je včasih najgloblji opomnik, da so najboljši odnosi tisti, v katerih ni treba ničesar dokazovati.

LISI IN ŠESTA URA ZJUTRAJ

Lisi ima urnik. Strikten, nefleksibilen in absolutno njen.

Vsak dan, točno ob šesti uri, se zbudi. Nato čaka – tiho, potrpežljivo, z očmi, uprtimi vame. Če se ne premaknem, poskusi s tačko. Nežno, a odločno. Ne laja, ne skače, temveč le tapka ob rob postelje, dokler se ne prebudim.

Sledi minuta ali dve objemanja in cartanja – to je obvezni del jutranje rutine, tega ne preskoči. In potem, kot bi nekdo pritisnil na gumb – šprint proti kuhinji. Zajtrk se ne bo pojedel sam. In ostati ne sme niti najmanjša drobtina. Vsak dan enako. Vsak dan popolno.

IGRA, KI SE IGRA SAMO PO NJENIH PRAVILIH

Lisi obožuje žogico – ali bolje rečeno, obožuje, da ji jo ti vržeš. Kar sledi, je nekoliko drugače od tega, kar bi pričakoval.

Prinese jo nazaj, to drži. Pristopi, ti jo pomoli pod nos, oči ji žarijo od vznemirjenja. Ampak spustiti? To pa ne. Drži jo trdno in te gleda, kot da te izziva, hkrati pa se ti smehlja. Verjamem namreč, da se psi dejansko smehljajo. Morda je to Jack Russell v njej – pasma, ki je bila vzrejena za samostojno razmišljanje in lov. Ali pa je Lisi preprosto ugotovila, da so pravila zabavnejša, ko jih postavljaš sam.

PET MINUT ALI PET MESECEV - ZA NJO JE ENAKO

Ena najlepših in hkrati najbolj smešnih stvari pri Lisi je njen občutek za čas oziroma popolna odsotnost le-tega. Ko grem v klet po orodje in se vrnem pet minut kasneje, me pričaka, kot da me ni bilo cel dan, tri dni ali cel teden ... Skakanje, mahanje z repom, vrtenje v krogu – vse naenkrat in z vso resnostjo. Enako se zgodi, ko odnesem smeti. Enako za vsak korak zunaj stanovanja.

Sprva te to nasmeji. Potem te gane. Na koncu pa se začneš spraševati – kdaj smo mi, ljudje, nazadnje nekoga pozdravili s takšno radostjo?

NA KONCU DNEVA

Lisi ne ve, da je pametna. Ne ve, da so zgodbe o njej pristale v članku. Sedi zraven, gleda v daljavo ali dremlje – odvisno od tega, ali se ji zdi, da ima vsako minuto tega početja mojo popolno pozornost.

Vsak dan znova pokaže, da so najboljše stvari pravzaprav zelo preproste. Tačka ob šestih zjutraj. Žogica, ki je ne bo dala. In tisti skok ob vrnitvi, ki te spomni, da si nekomu resnično pomemben.

In to je dovolj. Več kot dovolj.

P. S. Lisi bi k temu članku verjetno še kaj dodala, a žal tipkovnica ni ravno tačkam prijazna. Je pa med pisanjem sedela zraven in z repkom odobravojoče mahala, kar štejemo kot uradno recenzijo.

 ■ STATISTKA MARIJA VODJA LUŠNIH PUBECOF

Evo me... spet sn nazaj!

Kaj si vi lahko zamislite, da jas za prejšn mikrofon nisl mela kaj da vam napišem. To potemtakem pomeni, da se na firmi ni zgodlo nič kar bi me zanimalo. Nič sočnega, nič pikantnega....v glavnem dugcajt je bil.

So se pa te zaj nekaj mescof ludi ful menli o nekih klobukih. Pa bol zijam, bol nisl nobenga vidla, da bi noso klobuk. Ovi, ko ga je noso pa več nea dela. Te sn pa mislila, da se je ded vrno, ampak še kuj ga nisl vidla. Pa te, ko si slišo o totih klobukih te so vsi nekam laufali. Breda je tak letala po firmi, ko si omeno tote klobuke, da če bi deklina mela klobuk na glavi, bi ji ga tak odpihnlo. Pol pa te končno fprašam, kaj pri milem bogu fsi laufajo za nekimi klobuki, pa te povejo, da majo to toti bolj taglavni zaj neka predavanja, ko sem jim reče 6 kobukof al nekak tak. Pa da si ki neji kdo zaj mislo, da bom jaz koga klicala gospod ali gospa, samo zato ker maš ti klobuk na toti glavi. Toti cajti so minli, ko smo ludi s klobuki tak klicali.

Te pa sn malo dalje rovala, saj te vete kak sn Marijica radovedna. Te sn pa te zvedla, da je blo baje tak naporno na totih predavanjih, da je Frau Judita, direkt po zadnem šla za en mesnc v Grčijo. Kolko pa te ma tota dopusta, sn se drla po firmi. Te pa mi je ovi, ko rad POTISKA reko, da tak ni na dopusti, ker jih fsaki dan kliče. Te pa res ne vem, zakaj hodite ludi na dopust, če ste skos na totem telefoni.

Pa pustimo zaj tote klobuke, sploh ker mi niste niti enega dali, da bi lahko šla lepa in nova na dopust. Pa ovi me še tudi ni potisno. To po moje, ker nisl še mele moje one ozke oblekice gor. Kak pa komaj čakam, da bo vročinski val tu. Te pa tak zaj počasi gremo fsi na dopuste. Pa nea pozabite objavlat na FB ali pa Inštagramu, da bom mela po dopustih spet kaj za pisat. Tiste moje pubece mam ži zazahnane. Kak bom skočla izza grma tam neki na Pagi al kam že hodijo.

Kaj ste bli na Fontani? Pa kaj ste vi vidli kdo se je tam pojavo. Lešnik moj zlati, kak je blo pa tebe lepo za vijet. Rajši bi te sicer vidla, da si še odbojko špilo brez majce, da bi te spet malo bolj golega

vidla. Tak ko f starih cajtih. Je pa blo puno mladega mesa letos na mifki. Taker športne dneve mam najraje. Med tem ko jas tam lepo v miri glodam čvape, gledam kak se gole kože kotajo po ovem peski. Zaj se spomnim.....kaj te nisl igral, če si pa bil napisan na Maticovem seznameji. To si tak pomoje celi sistem zjebo, ko nisl pol špilo. Jas sn ziher, da je Matic šficno, ko si reko da neoš špilo. Pa še dve majci je meu gor. Ziher je šficno. Kaj Zupi je kaj poškodovan, da ni špilo? Ovi, ko se tak grebe, da vedno zmaga. Al so mu te končno za vedno dali prepoved, da še kdo drugi kdaj zmaga? Zupi prijmi mi povejat kaj se je zgodlo!!! Pa Bredica ni špitala, pa Hojnik tudi ne. To meni vse fkup nekaj smrdi. Zicer pa za ovega tak boljše, ker bi ziher bil slep zopet. Pa da me nebi vido zaj poleti. Ti samo čiči, glodaj pa gledaj.

Čujte, kaj je bil keri na ovem sestanku za nagrade??? Jaaaoo lubi bog....to še četGPT ni razumel, ko sn not fstavla, da vijim če bom kaj dobla. Tak da bom sigurno spet ostala brez gnara. Jas pa mam ži vse v košarici, da dobim iz Kitajske, predn mi bojo računalni peneze.

Zaj pa je cajt, da grem na morje. Nea pozabite na sočne objave!

Marija aut!

 ■ ALJAŽ TUŠ PLESNIČAR PROGRAM LAB INTERIOR

MOJ DOMAČI KRAJ – SOLKAN

Solkan, danes del širšega urbanega prostora Goriške, ima dolgo in bogato zgodovino, ki sega vse do zgodnjega srednjega veka. Prvič je bil omenjen leta 1001 kot Silicanum, v času, ko je bilo območje strateško pomembno zaradi lege ob reki Soči in bližine starega goriškega prostora.

Kraj je bil skozi zgodovino tesno povezan z reko Sočo, ki je oblikovala življenje ljudi, njihovo delo in vsakdan. Prav ob reki so se razvijale prve dejavnosti. Od mlinarstva in žagarstva do obrti, ki so izkoriščale moč vode in naravne danosti doline. Solkan je bil dolgo znan tudi kot pomembno obrtniško naselje, kjer je imelo posebno mesto mizarstvo. Les iz okoliških gozdov in bližnjega Trnovskega gozda je predstavljal osnovo za razvoj številnih lesenih izdelkov, od stavbnega pohištva dalje, kar je v kraju pustilo močan pečat in identiteto rokodelske tradicije.

Eden najbolj prepoznavnih simbolov Solkana je Solkanski most, največji kamniti železniški lok na svetu. Zgrajen v začetku 20. stoletja čez reko Sočo predstavlja izjemen tehnični dosežek svojega časa in še danes velja za enega najlepših železniških mostov v Evropi. Most je bil v prvi svetovni vojni delno porušen in nato obnovljen, kar mu daje tudi močno zgodovinsko simboliko vztrajnosti in obnove po uničenju.

Solkan je bil prav tako močno zaznamovan z dogodki prve svetovne vojne, saj se je nahajal v neposredni bližini soške fronte. Sledi tega obdobja so še danes prisotne v širši okolici, zlasti na pobočjih Sabotina, Skalnice in Ška-

brijela, na katerih je padlo več deset tisoč vojakov. Danes je spominu na ta čas namenjen Park miru, ki je v svojem bistvu muzej na prostem z urejeno pohodniško potjo skozi nekdanje strelske jarke in kaverne.

Poleg zgodovine in obrti je Solkan znan tudi po svojem starem jedru z značilno arhitekturo, ozkimi ulicami in hišami, ki še vedno ohranjajo podobo nekdanjega podeželskega naselja. Poseben čar daje kraju tudi bližina Soče, ki s svojo smaragdno barvo in mirnim tokom ustvarja občutek povezanosti z naravo, hkrati pa ponuja prostor za rekreacijo.

Čeprav sem večji del svojega otroštva odraščal nekoliko severneje od Solkana, v naselju Sedovec, sem vrtec in osnovno šolo obiskoval v Solkanu, le dobrih sto metrov stran od hiše mojih starih staršev, kjer sem tudi večino poletij preživel v družbi »none in nonota« (babice in dedka) ter svojih bratrancev. Veliko spominov na Solkan me veže prav na hišo starih staršev, kjer smo z bratranci v vročih poletnih dneh iskali vse mogoče načine za premagovanje dolgčasa. Pri treh fantih na kupu je to v večini primerov preraslo v »špičenje vseh sort neumnosti«.

Hiša starih staršev je bila trinadstropna vrstna hiša tik nad cesto. Ko si izstopil iz nje, si bil praktično že na pločniku; naredil si še en velik korak in stal si na relativno prometni cesti. Fantje smo bili včasih tudi sami doma, kar je pomenilo, da se je seznam pravil in bontona pač izgubil. Šli smo v najvišje nadstropje hiše s pogledom na ulico in metali vodne balončke na mimoidoče pešce in vozila. Včasih, ko balončkov ni bilo na voljo, smo namesto njih polnili naj-

lonske vrečke z vodo, včasih pa smo kar neposredno iz kakšne večje posode zlili vodo na uboge, nič hudega sluteče mimoidoče. Na srečo (vsaj ne, da bi vedel) ni bil nihče poškodovan. Lahko rečem, da skoraj nikdar nismo imeli nič dobrega za bregom. Od anonimnih klicev iz babičinega stacionarnega telefona do skrivanja po ulicah Solkana in zvonjenja na domofone – to so bile še mile in nedolžne dogodivščine.

Ampak nismo bili le mali vragi, znali smo tudi pridno delati in pomagati. Večkrat smo sodelovali pri čistilnih akcijah na bregovih Soče ter pomagali obnoviti in oživiti staro solkansko železniško postajališče.

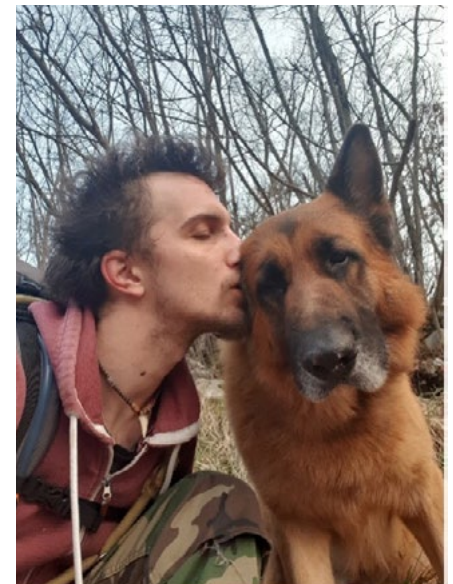
Veliko poletnih trenutkov smo s prijatelji in bratrance preživeli prav na bregovih reke Soče. Takrat je tam bila še stara, neoznačena sprehajalna pot od takratnega kajak centra do hidroelektrarne, ki je bila višje proti toku reke. Vmes so bile tri točke, ki smo jim pravili »Tarzani«. Bile so preproste. Iz visokih dreves zvezane vrvi, na katerih si se lahko zagugal in zalučal v Sočo, ki mi je bila vedno presneto mrzla.

V mojih poznih najstniških letih smo se s starši tudi dokončno preselili iz podeželja v Solkan, dobesečno čez cesto, nasproti starih staršev. Veliko spominov iz tistih časov imam zaradi svojega takrat tretjega psa, nemškega ovčarja. Ime mu je bilo Lord, enako kot njegovima predhodnikoma. Večino časa sva skupaj preživela v raziskovanju okoliških gozdov in pobočij hribov Škabrijela, Svete Katarine in Sabotina. To je bil najin »bond« – divjina. Imel sem velik pohodniški nahrbtnik, skoraj do vrha napolnjen z vso možno opremo za preživetje v divjini: nožem, mačeto, kresilom, vodo za dve odrasli osebi, nekaj hrane in zemljevidi. Nisva imela nobenega cilja, preprosto odkorakala sva, najraje izven označenih poti.

Severni Primorci smo načeloma zelo zakoreninjeni in navezani na svoj domači kraj, redkokateri se izselimo. Če bi me vprašali še nekaj let nazaj, ali bom kdaj zapustil Posočje, bi odločno odkimal. Ampak srce je želelo drugo smer. Dom ni kraj, temveč občutek, ki ga imam tudi na oddaljeni Štajerski. Ni več Soče, je pa Drava. Ni več Sabotina

in Škabrijela, je pa Pohorje in okoliški hribovi. Svoje otroške vragolije in najstniška druženja sem zamenjal za odraslo in stabilno življenje, polno novih doživetij in svojevrstne magije. Poklanjam se Solkanu za vse spomine in izkušnje ter se z odprtim srcem in radovednim umom podajam novim obzorjem na Podravskem.

Za naslednjo št. nominiram **Alena Bezjaka**.

 ■ DAMJAN ZUPANIČ PROGRAM LABORATORIJ

DAMJAN SE POTEPA, SLUŽBENO IN PRIVAT

V četrtek, 14. 05. 2026, sem prejel dogodek v koledar od Hojnika. Naslov: Mikrofon – nominacije za številko 56. Takoj se vprašam: KDO? Kasneje ugotovim, da mu niti gum nemorem prerezat, ker je dal rajši odpoved.

Na prvo žogo se sodelavcu Hojniku opravičim, ker trenutno nimam inspiracije. V službi nimam časa za take hece, doma pa je prosti čas posvečen prostemu času. Da bi lažje prenesel, mu ponudim opcijo, da drugo leto napišem kar želi. Ker je bilo vse to med izvajanjem servisa in koordinacijo inštalacije 39 laminarjev, sem takoj, ko sem se malo umiril, ugotovil, da sem ponudil preveč v zameno. Si rečem: spokaj nekaj skupaj pa si rešen. Evo, minuto kasneje javim Hojniku naj »deleta« prejšnjo info in da bo nekaj dobil. Potem pa ugotovim, da sem polek termina v koledar prejel še navodila. Navodila s 23 vprašanji. Dobra ideja in vsekakor v pomoč, če imaš dovolj »mozga« na razpolago, da se poglobiš in zapelejš članek v dane okvirje ter podaš izkušnjo in destinacijo skozi svoje oči. Jaz trenutno teh kapacitet nimam in se s tem ne bom obremenjeval niti si povzročal nepotrebnega stresa. Vem, mnogi se boste zdaj zmrdnili: »To pa je imel čas pisati!« Ja, to pišem iz glave, brez navodil, brez okvirjev, brez razmišljanja – tukaj in zdaj, doma na kavču. Bi treniral, pa dežuje!

Tak, zdaj pa gremo na moja potepanja. Rad se potepam, rad raziskujem in beležim nove dogodivščine. Nič »fensik«, samo doživetja in aktivno preživet čas s famijlo in prijatelji. Simpl. Saj vemo ... čas je najvrednejša valuta! Da bo lažje, bom šel kar po svojem Facebook albumu. Kratko in jedrnato.

Če koga kaj več zanima, pa smo leta 2026 in vsega boga najdeš na spletu. Tudi jaz bom Googlu naročil: »Daj mi par stavkov o ...« in jih prilepil tu notri.

MALLORCA

Pisalo se je leto 2007. To je leto, ko sva s Tadejo rekla DA prvemu skupnemu potepanju. Destinacija: **Mallorca**. S tega potovanja se spomnim, da nisem imel dolgih hlač zraven in naju niso spustili na večerjo v hotelu, ker so bile za moške obvezne dolge hlače. Ženske so seveda lahko šetale z miniči na pol riti. Tako sva poleg »all inclusive« prvo večerjo ruknila zunaj, naslednji dan pa sem si kupil ene dolge hlače za večerjo. Zadeva rešena.

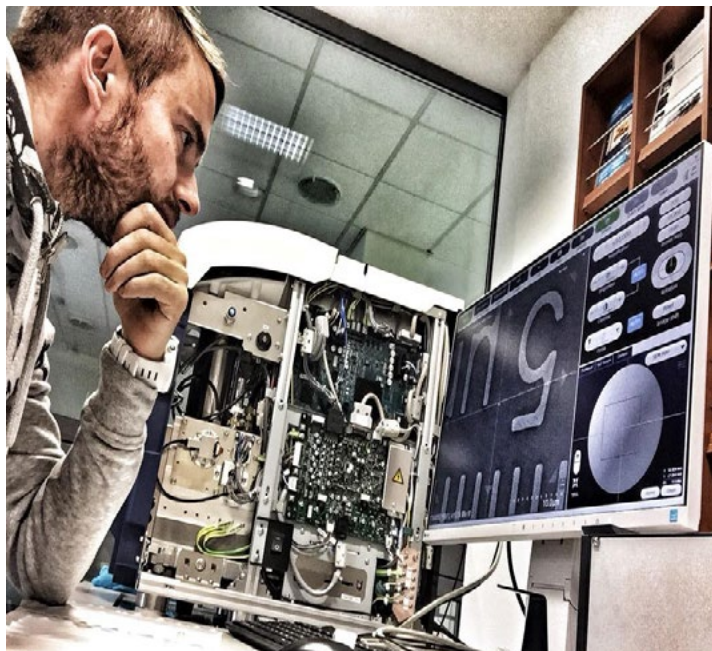
ZAKINTOS

Za naslednjo destinacijo sva izbrala **Zakintos**. Fajn je blo. Rentala sva skuter in prešibala otok. Zakintos (ali Zante) je čudovit grški otok v Jonskem morju. Svetovno znan je predvsem po ikonični plaži **Navagio** (plaža z nasledjo tihotapsko ladjo), ki jo obdajajo visoke apnenčaste pečine. Otok ponuja izjemno raznolikost, saj združuje bujno zeleno naravo, kristal-

no čisto turkizno morje in dramatične morske jame. Medtem ko je južni del otoka, predvsem letovišče Laganas, znan po živahnem nočnem življenju, so ostali deli priljubljeni med družinami in iskanci mirnega oddiha. Zakintos je prav tako pomembno naravno zatočišče, saj na njegovih zaščiteneh plažah gnezdi ogrožena vrsta morskih želv **Caretta caretta**.

SHARM EL SHEIKH

Sharm El Sheikh je svetovno znano egiptovsko letovišče na južnem vrhu Sinajskega polotoka ob Rdečem morju. Velja za eno **najboljših potapljaških destinacij na svetu**, saj ponuja osupljive koralne grebene in bogato morsko življenje v bližnjem narodnem parku Ras Mohammed. Mesto je znano po luksuznih hotelih s ponudbo »vse vključeno«, dolgih peščenih plažah in toplem podnebjem skozi vse leto. Poleg vodnih športov privablja obiskovalce z živah-

nim nočnim življenjem v zalivu Naama Bay in izleti v puščavo, vključno z obiskom zgodovinskega samostana svete Katarine ali gore Sinaj.

EINDHOVEN & DUSSELDORF

Tudi vsako službeno napotitev v tujino vedno izkoristim kot izlet. To je fotka iz **Eindhovna**, kjer sem preživel kar nekaj tednov svojega življenja in sem se čisto infiltriral s tem kolesom. Zanimivost – te hlače imam še danes in še danes so mi prav. Druga zanimivost pa je, da sem tam zbolel za vnetjem srčne ovojnice in bil hospitaliziran. Če primerjam z izkušnjami v naših bolnicah (kot pacient), sem imel tam občutek, kot da sem skočil v prihodnost.

Tako kot v Eindhoven, sem šel na šolanje povezano z elektronsko mikroskopijo še v Dusseldorf. Sicer k drugemu proizvajalcu, a podobna fora. Vse povezano s tem se dogaja v nano svetu, kjer vidiš nevidno. Na tem šolanju sem spoznal Portugalca, s katerim sva še danes v kontaktu. Če je FB točen, potem je to bilo leta 2017.

RODOS

Firma včasih časti tudi kak orng izlet. En taki je zagotovo bil Rodos.

Rodos je največji otok v otočju Dodekanez in eden najbolj priljubljenih grških otokov. Znan je po izjemno dolgi zgodovini, saj je njegovo srednjeveško staro mestno jedro pod

TERENSKI MIKROFON

zaščito Unesca in velja za eno najbolj ohranjenih v Evropi. Otok ponuja popolno mešanico čudovitih peščenih plaž, kot sta Faliraki in Tsambika, ter zgodovinskih znamenitosti, med katerimi izstopata akropola v Lindosu in palača velikih mojstrov. Zaradi ugodnih vetrov, zlasti na zahodni obali okoli Prasonisija, je Rodos tudi pravi raj za deskarje in kajtarje.

To je z Googla, jaz pa vam povem še, da smo na fraj dan z ekipo rentali skutere in gasa. Na tej temni fotki najbrž ne vidite, a gre za klub Fuego. To je bilo v času, ko je bilo prepovedano druženje – na polno seka neka muzika skibidi PAPA (se mi zdi, da je blo tak), nakar ob polnoči vstopi policija. DJ ugasne muziko, vse tiho, policija zapre vrata in odide, DJ pa upali še bolj na glas in ni bilo več skibidi PAPA, ampak POLICE PAPA. Epic.

BUDIMPEŠTA

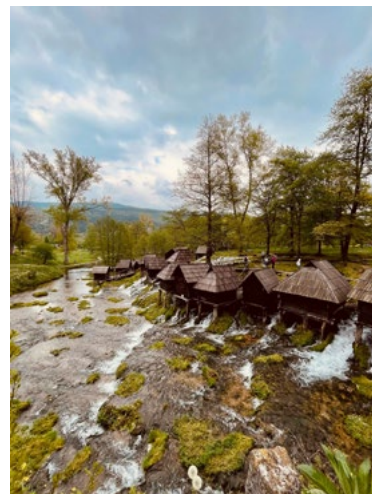
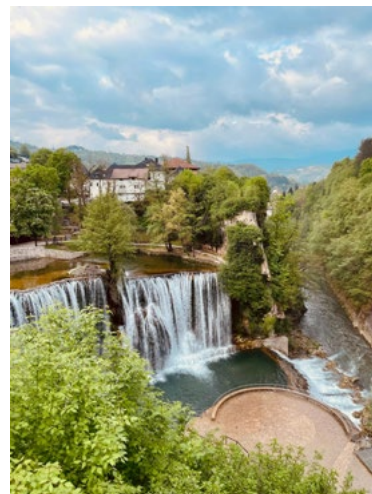
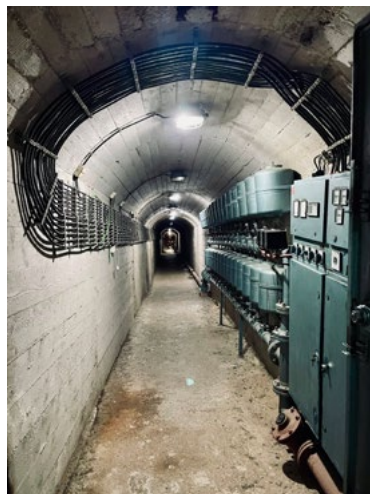
Budimpešta, glavno mesto Madžarske, velja za eno najlepših evropskih prestolnic, ki jo reka Donava deli na zgodovinski Budim in živahno Pešto. Mesto je svetovno znano po svojih **veličastnih termalnih kopališčih**, kot sta Széchenyi in Gellért, ter po mogočni stavbi parlamenta ob reki. Slovijo tudi po edinstveni kulturi »ruin barov« – priljubljenih lokalov, urejenih v zapuščenih zgradbah judovske četrti. Obiskovalce očara s panoramskim razgledom z Ribiške trdnjave, bogato kulinariko in živahnim mestnim utripom. Fajn izlet in zanimiva izkušnja. Ostali smo v dvigalu. Kličemo klicni center in ker sreča spremlja hrabre, je bil tehnik ravno za ovinkom in nas v cca dvajsetih minutah spravil ven.

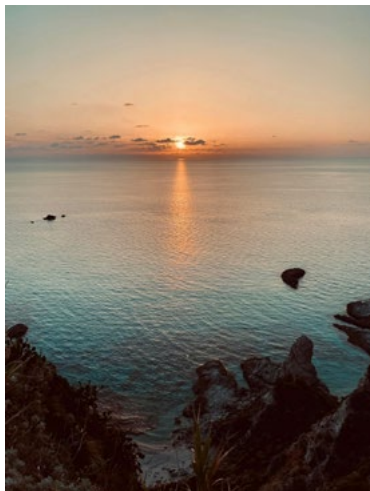
HOCHRINDL

Čeprav smo bolj za poletje, tudi smučamo radi. Vsaj enkrat na zimo skočimo za par dni na sneg.

Te fotke so iz manjšega smučišča, top za mlade družine in predvsem top za tiste, ki ne stojite radi v kolonah pred vlečnicami. To je Hochrindl. Hvala, Darin.

Kaj pravi Google: **Hochrindl** je idilično gorsko letovišče v Krških Alpah na avstrijskem Koroškem, ki leži na nadmorski višini okoli 1600 metrov. Kraj je izjemno priljubljen med družinami **zaradi manjšega, a odlično urejenega družinskega smučišča** z okoli 20 kilometri prog, osvetljenim sankališčem ter čudovito panoramsko progjo za tek na smučeh. V poletnih mesecih se preobrazi v miren raj za pohodnike, saj ponuja nežne alpske pašnike, dišeče gozdove limba ter zabavne tematske poti za otroke. Z vrha se odpira veličasten razgled na okolico, obiskovalce pa skozi vse leto razvajajo z domačo kulinarico ponudbo v tradicionalnih gorskih kočah. **Pa ne hodit, drugače je fuuulll brezveze. Res, ne hodit!!!**

SALZBURG & LEGOLAND & MUNCHEN

Na poti v Legoland smo se ustavili v Salzburgu. **Salzburg** je slikovito avstrijsko mesto ob reki Salzach, ki slovi po svoji čudoviti baročni arhitekturi in bogati glasbeni dediščini. Svetovno znano je kot **rojstni kraj Wolfganga Amadeusa Mozarta**, obiščete pa lahko njegovo rojstno hišo na živahni ulici Getreidegasse. Nad mestom se veličastno dviga trdnjava Hohensalzburg, eden največjih in najbolj ohranjenih srednjeveških gradov v Evropi. Zgodovinsko staro mestno jedro je uvrščeno na Unescov seznam svetovne dediščine, obiskovalce pa očarajo tudi čudoviti vrtovi dvorca Mirabell, ki so služili kot kulisa v slavnem filmu **Moje pesmi, moje sanje**.

Mi so si poleg mesta in tega kar omenja Google, ogledali še RedBull hangar 7 in kot naročeno je bilo v centru srečanje starodobnikov.

Nslednji dan pa Legoland. **Legoland** je priljubljena veriga tematskih zabavišnih parkov, namenjenih predvsem družinam z otroki, starimi med 2 in 12 let. Celotni parki so zasnovani na podlagi ikoničnih Lego kock, obiskovalcem pa ponujajo kombinacijo adrenalinskih voženj, interaktivnih delavnic in velikanskih skulptur. Najbolj prepoznaven del vsakega parka je **Miniland**, kjer so iz milijonov kock podrobno poustvarjene svetovne znamenitosti in mesta. Slovencem je geografsko najbližji park v nemškem Günzburgu.

Izlet smo zaključili s turo po stadionu Bayerna. **Allianz Arena** je eden najsodobnejših in vizualno najbolj impresivnih nogometnih stadionov na svetu, ki se nahaja v Münchnu v Nemčiji. Svetovno prepoznaven je po svoji edinstveni zunanosti iz napihnjenih ETFE-blazin, ki **lahko popolnoma spremenijo barvo** in ob domačih tekmah zasvetijo v značilni rdeči barvi. Stadion s kapaciteto za več kot 75.000 gledalcev je dom nemškega nogometnega velikana **FC Bayern München**. Poleg vrhunskega športnega vzdušja ponuja tudi voden ogled zakulisja, obisk klubskega muzeja (FC Bayern Museum) in ogromno trgovino z navijaškimi artikli.

MALLORCA

Izlet na Mallorco ima poseben pomen. Je izlet, ko sta mala dva prvič letela, je prvi daljši izlet s prijatelji, je prvo kolesarjenje po raju za kolesarje. Vse je enkrat prvič. OK, back to Google.

Mallorca je največji španski otok v Balearskem otočju in ena najbolj priljubljenih turističnih destinacij v Sredozemlju. Otok navdušuje z izjemno raznolikostjo, saj ponuja vse od dolgih peščenih plaž in skritih turkiznih zalivov (*calas*) do mogočnega gorovja Serra de Tramuntana, ki je pod zaščito Unesca. Glavno mesto, Palma de Mallorca, očara obiskovalce s svojo veličastno gotško katedralo La Seu, živahnimi ulicami

in vrhunsko kulinariko. Medtem ko je južni del otoka znan po živahnem nočnem življenju, pa notranjost in sever ponujata mirne oljčne gaje, zgodovinske vasice (kot sta Valldemossa in Deià) ter slikovite kolesarske poti.

ITALIJA

BENETKE – APULIJA – KALABRIJA

Izhodiščna točka za naše izlete po Italiji je bilo letališče blizu Benetk, in, jasno, smo se sprehodili po tem svetovno znanem zgodovinskem mestu na severovzhodu Italije, zgrajenem na več kot 100 majhnih otokih v beneški laguni. Namesto cest mesto povezuje prepleten sistem vodnih kanalov, po katerih plujejo tradicionalne gondole in vodni avtobusi (*vaporetti*). Srce mesta predstavlja Trg svetega Marka z mogočno baziliko in Doževo palačo, izjemno prepoznaven pa je tudi slikoviti most Rialto, ki prečka Veliki kanal (*Canal Grande*). Poleg edinstvene arhitekture in bogate umetnostne zgodovine so Benetke slavne po svojem tradicionalnem pustnem karnevalu in prestižnem filmskem festivalu.

Nadaljevali smo z Apulijo. **Apulija** (italijansko *Puglia*) je slikovita pokrajina v »peti« italijanskega škornja, ki slovi po dolgi obali, oljčnih gajih in izjemni kulinariki. Svetovno prepoznavna je po edinstvenih okroglih kamnitih hišicah s stožčastimi strehami, imenovanih truliji, ki jih najdete v mestu Alberobello. Regija ponuja očarljiva obmorska mesta, kot sta Polignano a Mare z znamenito plažo med pečinami in baročni Lecce, ki mu pravijo tudi »južne Firenze«. Apulija navdušuje s sproščenim sredozemskim utripom, vrhunskim oljčnim oljem in pristinimi jedmi, med katerimi so najbolj znane testenine orecchiette. Naredili smo kar resno turo po peti Italije. Sama mesteca urejena, morje čudovito, hrana dobra. Polno smeti, zapuščenih ali nedokončanih objektov, kaos na cestah. Vse to je Italija.

Po Apuliji smo obdelali še stopalo in prste Italije. **Kalabrija** je gorata in divja pokrajina na samem »prstu« italijanskega škornja, ki jo obdajata Tirensko in Jonsko morje. Velja za enega najbolj pristnih in turistično manj skvarjenih delov Italije, kjer vas bodo očarale dramatične pečine, peščene plaže in kristalno čisto morje. Dragulj regije je obmorsko mestece **Tropea**, ki slovi po zgodovinskem jedru na visoki skali nad plažo in po sladki rdeči čebuli. Notranjost Kalabrije ponuja neokrnjeno naravo v treh narodnih parkih, kulinarika pa je znana po pekočih jedeh, zlasti po edinstveni pikantni klobasi *nduja*.

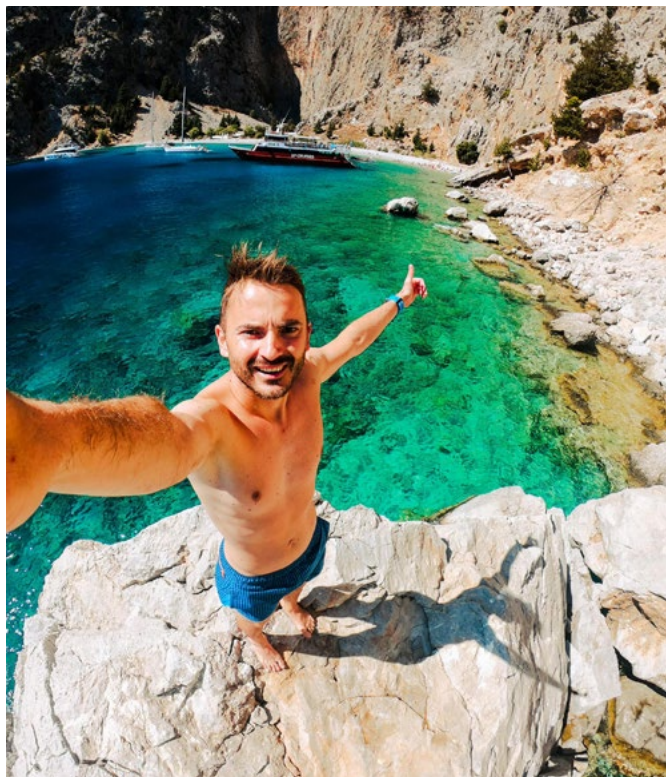
Meni je bil ta del bolj všeč kot Apulija, predvsem zaradi narave, ki jo omenja tudi Google. Je pa tudi ta del Italije vse to, kar sem naštel pri Apuliji. Na eni strani kot iz pravljičice, na drugi pa smetnjak.

Na tem road tripu me je najbolj impresioniral **Capo Vaticano**. Je prečudovit in obsežen rt na zahodni obali Kalabrije,

ki se dviga visoko nad Tirenskim morjem v neposredni bližini mesta Tropea. Zgodovinski potopisci so ga zaradi njegove izjemne lepote uvrstili med **najlepše obale na svetu**, saj ponuja dramatične poglede na vulkanski otok Stromboli in Liparske otoke. Obala rta je znana po divjih, z belim peskom obdanih zalivčkah in kristalno čisti vodi turkizne barve, ki je popolna za potapljanje z masko. Najbolj prepoznaven simbol rta je belilni svetilnik, s katerega se odpira eden najbolj romantičnih razgledov na sončni zahod v celotni južni Italiji. Ker so moji izleti aktivni, sem tudi ta raj izkoristil za en trail tek. Na vrhu pa epic razgled. Če si oseba za sončne zahode, je to »must see«. Splošno pa sem mnenja, da je tako Apulijo, kot Kalabrijo najbolje obiskati pred začetkom ali proti koncu poletne sezone. V sezoni je ta narava prekrita s tisoče marelami in ležalniki. Gužva, da nimaš kam stopit. Mi smo se pa sami »šetali« po teh neskončnih plažah, sprehajalnih poteh in tako res lahko doživeli naravo v vsej svoji veličini. V mestecih pa je ravno prav gužva, da imaš tisti filing mestnega utripa.

BEOGRAD

Enkrat letno ali pa vsaj vsako drugo leto imam road trip po Srbiji, službeno. Tako je sprehod po Beogradu skoraj obvezen. **Beograd**, glavno mesto Srbije, je ena najstarejših in najbolj dinamičnih prestolnic v jugovzhodni Evropi, ki leži na mogočnem stičišču rek Save in Donave. Srce mesta predstavlja zgodovinska trdnjava **Kalemegdan**, od koder se odpira čudovit razgled na rečno nabrežje in Novi Beograd.

Mesto je svetovno znano po svojem izjemnem nočnem življenju, zlasti po zabavah na splavih (splavovi) ter po živahnem utripu v kulinarčni četrti Skadarlija in na nakupovalni ulici Knez Mihailova. Beograd očara obiskovalce s svojo odprtostjo, bogato zgodovino, monumentalnim Hramom svetega Save in prepoznavnim balkanskim gostoljubjem.

BOSNA IN HERCEGOVINA SARAJEVO – MOSTAR

Službeno sem že večkrat moral v Bosno, a vedno do Sarajeva in nazaj. Zdravko pa je Bosno že konkretno obdelal in moram reči, da me je s svojimi potopisnimi predavanji prepričal, zato sem splaniral road trip po Bosni. **Bosna in Hercegovina** je dežela v osrčju Balkana, kjer se skozi stoletja prepletata vzhodna in zahodna kultura, kar ji daje edinstven zgodovinski pečat. Glavno mesto **Sarajevo** navdušuje z živahno Baščaršijo in versko raznolikostjo, medtem ko je hercegovski biser **Mostar** svetovno znan po svojem ikoničnem Starem mostu čez smaragdno reko Neretvo. Država ponuja osupljivo in neokrnjeno naravo, polno divjih rek, veličastnih slapov (kot sta Kravica in Una) ter mogočnih gora, ki privabljajo ljubitelje raftinga in pohodništva. Poleg bogate kulturne dediščine obiskovalce prevzemata izjemna gostoljubnost domačinov in svetovno znana kulinarika, na čelu s pravimi čevapčiči, pitami in tradicionalno bosansko kavo.

MALTA

Ko sem začel planirati izlet na Malto, je bila glavna dilema, kako tam potovati. Avto ali javni prevoz. Na koncu sem se odločil za javni prevoz in ni mi žal. Pa ne zato, ker bi naj bil kaos na cesti in ker vozijo

po levi, ampak zato, ker zadeva res laufa. Meni osebno se je promet po Italiji zdel bolj kaotičen in nestrpen. **Malta** je majhna otoška država v osrčju Sredozemskega morja, ki jo odlikuje neverjetno bogata, več kot 7000 let stara zgodovina. Zaradi svoje strateške lege ponuja edinstveno mešanico britanskih, italijanskih in arabskih vplivov, ki se odražajo v arhitekturi, jeziku in kulinariki. Glavno mesto **Valletta** je pod zaščito Unesca in velja za pravo muzejsko mesto na prostem, polno mogočnih utrd in baročnih palač. Otok privablja obiskovalce s prijetnim toplim podnebjem, mističnimi megalitskimi templji ter naravnimi čudesi, kot je znamenita Modra laguna na sosednjem otoku Comino.

GÖTEBORG

Za konec pa sem vam prihranil še službeno pot k proizvajalcu aparatov, s katerimi je trenutno največ dela.

Letel sem v **Göteborg** (angleško *Gothenburg*). Je drugo največje švedsko mesto, ki leži na slikoviti zahodni obali države ob izlivu reke Göta älv. Znan je po svojem sproščenem, zelenem in trajnostnem mestnem utripu, prepredenem s številnimi vodnimi kanali in parki. Srce mesta predstavljata zgodovinska četr

Haga z očarljivimi lesenimi hišami in živahna nakupovalna ulica *Av. enyn*, vrhunsko zabavo pa ponuja *Liseberg*, eden največjih zabaviščnih parkov v Skandinaviji. Mesto velja za pravo kulinarčno prestolnico z vrhunsko ponudbo svežih morskih sadežev, hkrati pa je odlično izhodišče za raziskovanje bližnjega, pravljničnega mestnega arhipelaga z nešteti granitnimi otoki. Ciljna destinacija je bila *Fjaras*, cca 60 km od letališča. Ikea je tam kot pri nas Lidl, povsod. Zanimivost: jabolčna pita v Ikee je vsaj dvakrat večja kot v Ljubljani. Mesne kroglice so tradicionalna hrana in itak je bilo treba probati. Dobro je bilo. Muzej Volvo ni razočaral. Poleg izletnega dela pa smo uspeli sestaviti še največji laminar, ki že stoji pri stranki. Pa še ena zanimivost za vse ljubitelje piva. V trgovini sem vprašal mimoidočega, katero pivo priporoča, tako lokalno. Pa tip ven potegne telefon in pravi: »Rabiš aplikacijo *Untappd* – socialno omrežje za pivo.« Skeniraš kodo in dobiš vse info o pivu.

Tako, pa sem spravil nekaj skupaj – doma, na kavču in brez slabe vesti, ker zunaj še kar dežuje. Imaš srečo, Hojnik. Saj sem že omenil, da sreča spremlja hrabre.

**Nominiral pa ne bom nikogar –
Dejana Hojnika (pi*da)**

 ■ SAVINA PREMZEL MARKETING

NEKATERE ZGODBE NE POTREBUJEJO
VELIKIH BESED. DOVOLJ JE, DA JIH ZAČUTIŠ.

ANITA IN BRANKO ZOREC: »SKUPAJ V SLUŽBI, SKUPAJ V ŽIVLJENJU.«

Obstajajo zgodbe, ki jih ne moreš napisati na hitro. In obstajajo ljudje, ki niso le del podjetja, ampak njegov temelj.

Anita in Branko Zorec sta del Mikro+Polo že dlje, kot podjetje obstaja v današnji obliki. Njuna zgodba ni le karierna pot, ampak življenjska pot prepletena z delom, rastjo, spremembami in medsebojno podporo.

ZAČETKI – KJER SE VSE ZAČNE

Kako se je začela vajina zgodba? Sta se spoznala tukaj?

→ Spoznala sva se že pred zaposlitvijo.

Anita je svojo pot začela leta 1987 pri Vojku Podgorniku s.p., kjer je bila to njena prva zaposlitev. Delavnica je bila na Osojnikovi ulici, v hiši njene ome. Takrat je bilo zaposlenih le pet ljudi. Branka še ni bilo zraven.

Branko se je pridružil leto kasneje, leta 1988, ko se je začela gradnja na Lackovi cesti. Sprva je pomagal pri sami gradnji, nato pa se zaposlil in kasneje prevzel področje logistike.

Kako se spominjata prvih dni?

→ Svet je bil drugačen. Predvsem pa ljudje.

Bili smo majhna ekipa, zelo povezani in pristni. Drug drugemu smo bili v oporo kot neka mala sodelavska družina.

Kaj te je na začetku najbolj pritegnilo?

→ Najbolj me je navdušila povezanost med sodelavci. Bilo nas je malo, vendar smo bili kot eno.

RAST PODJETJA IN NJUNA POT**Kako sta doživljala razvoj podjetja?**

→ Največji izziv je bil prehod iz majhnega podjetja v veliko.

Sta spremembe sprejela kot izziv ali breme?

→ Spremembe sva sprejela kot del svoje poklicne poti. Trudila sva se po najboljših močeh slediti novostim in rasti skupaj s podjetjem.

Kako sta ohranjala stabilnost v času sprememb?

→ Z medsebojno podporo in spodbujanjem.

PAR V PODJETJU**Kako je delati skupaj kot partner?**

→ Je prednost in tudi izziv.

Ampak po vseh teh letih (24/7, že 37 let) lahko rečeva, da sva našla svoj način.

Sta delala v istih oddelkih?

→ Na začetku ne Anita v proizvodnji (transformatorji), Branko v skladišču. Kasneje pa naju je pot povezala v logistiki.

Se delo in zasebno življenje prepletata?

→ Pogosto.

Včasih službo prineseva domov in dom v službo. Ampak to je del najine zgodbe.

ZNANJE, LJUDJE IN PRENOS IZKUŠENJ**Kako vidita svojo vlogo danes?**

→ Kot podporo mlajšim sodelavcem.

Sta rada mentorja?

→ Da. Rada predajava svoje znanje naprej.

Kaj je vajino ključno pravilo?

→ Bodi delaven, pošten in spoštljiv do sodelavcev.

KULTURA IN POVEZANOST**Kako pomembni so neformalni trenutki??**

→ Zelo.

Ceniva dobre odnose in skupne trenutke v ekipi. Pomembno je, da se med seboj razumemo, to ustvarja pravo povezanost.

Prosti čas pa najraje nameniva sebi, družini in svojim interesom.

Se spomnita kakšne anekdote?

→ Anita se z nasmehom spomni dogodka iz sprejemne pisarne.

S sodelavko Sabino sta bili v pisarni, ko je vstopil dostavljalec in vprašal, katera bo prevzela in podpisala paket. Anita mu je v svojem značilnem slogu odgovorila: »Kar obe.«

Dostavljalec se je ob tem tako zmedel, da se ni več znašel niti v prostoru, kaj šele v situaciji.

Branko pa, kot pravi Anita, takšne trenutke raje opazuje nekoliko od daleč.

MODROST ZA NAPREJ

Kaj bi svetovala mlajšim sodelavcem?

→ *Bodite odprti za nova znanja.*

In ohranite ravnotežje med delom in zasebnim življenjem.

Kako bi v enem stavku opisala svojo pot?

→ *Skupaj sva rasla, delala in zgradila življenjsko zgodbo.*

Kaj si želita za prihodnost Mikro+Polo?

Rast.

In doseganje najvišjih ciljev.

ZAKLJUČEK

Ob njuni zgodbi se zdi, da nekaj stvari ostaja neizrečenih in prav zato še bolj prisotnih.

Anita in Branko ne govorita veliko o sebi. Svojo zgodbo živita tiho, z delom, z vztrajnostjo in z medsebojnim razumevanjem. A tudi brez besed je jasno, da sta skozi leta skupaj prehodila veliko: lepih in manj lahkih trenutkov, ki so ju oblikovali, povezali in utrdili.

Tisto, kar izstopa, ni le njuna dolgoletna prisotnost v podjetju, temveč način, kako sta skozi vse spremembe ostala zvesta sebi in svojim vrednotam vrednotam dela, spoštovanja, družine in preprostih, iskrenih odnosov.

Morda prav zato danes delujeta tako umirjeno, povezano kot par, ki se razume tudi brez besed. Takšno povezanost redko opaziš, še redkeje pa doživiš.

Ob vseh letih dela sta ustvarila tudi prostor za tisto, kar jima največ pomeni družino. Posebno mesto ima njuna vnukinja, s katero ustvarjata nove spomine in ji predajata tisto, kar sta sama gradila skozi desetletja.

In prav v tem je morda njuna najlepša zgodba: da sta znala v podjetju prepoznati okolje, kjer sta lahko ne le delala, ampak tudi živela, rasla in ustvarila skupno pot.

ORIENTALSKI PLES SKOZI OČI PLESALKE!

Na prvi pogled nežni gibi, za njimi pa moč, disciplina in globoka povezanost s sabo. Z Barbaro o orientalskem plesu – umetnosti, ki združuje eleganco, izraznost in notranjo energijo – smo se pogovarjali s plesalko Barbaro, ki ji ta ples pomeni veliko več kot le gibanje. Razkrila nam je svojo pot, izzive in čarobnost trenutkov na odru.

Kako si sploh odkrila orientalski ples?

→ Kot osnovnošolka sem začela plesati v plesni šoli Urška v Murski Soboti. Najprej sem štiri leta plesala jazz balet in malo hip-hopa, nato pa je kot nekaj novega prišel orientalski ples. S sestrično sva ga šli poskusit in se takoj odločili, da namesto jazz baleta pleševa orientalski ples.

Se spomniš svojega prvega treninga ali nastopa?

→ Spomnim se prvih začetkov v Murski Soboti, pa tudi obdobja, ko sem ponovno začela plesati tukaj v Mariboru – v Hiši Zahir.

Kaj te je takrat najbolj pritegnilo?

→ Drugačnost. Predvsem pa me je fasciniralo to, da moraš ob izvajanju gibov z določenim delom telesa preostanek ohranjati pod nadzorom. Ko se gibajo boki, je zgornji del telesa pri miru in obratno.

Kaj pa danes... je tisti začetni občutek še vedno prisoten?

→ To bo vedno, ker sem se s plesom ukvarjala več kot 10 let, zato ima ples v mojem življenju poseben prostor.

Kaj ti osebno pomeni orientalski ples?

→ Svoboda, moč, umestnost gibanja ženske energije.

Kako se počutiš, ko si na odru?

→ Odlično. To je res poseben občutek, ko smo s sople-salkami skupaj na odru. Kot neke amazonke, saj gre za zelo močan in energijski ples.

Kaj želiš, da publika začuti, ko te gleda?

→ O tem iskreno nikoli nisem veliko razmišljala. Bolj kot to, kaj naj začutijo, bi rekla, kaj lahko doživijo, ko gledajo skupni nastop: da je orientalski ples velika umetnost izražanja nežnosti, moči, ljubezni in tudi bolečine.

Se ti zdi, da ljudje včasih narobe razumejo orientalski ples?

→ Ja zelo!

Kaj bi si želela, da bi ljudje bolje razumeli o tej umetnosti?

→ Kot že omenjeno, da gre za čisto in močno žensko energijo, ki si dovoli čutiti svojo moč, nežnost, povezanost s sabo in s svojimi prednicami.

Imaš kak ritual pred nastopom?

→ Nimam nič posebnega, razen tega, da začutim svoje telo in preverim, kako enakomerno stojim na obeh nogah.

Najbolj nenavadna ali smešna situacija na odru?

→ Na svojem prvem nastopu pri Zahirkah, na trgu Leona Štuklja, decembra pred božičem, se mi je nekaj minut pred nastopom strgala gumica na roki, ki je povezovala krilo s hrbtom, tako da je ob razprtju rok izgledalo kot perut. Ksenija (naša učiteljica) mi je to zelo hitro uredila, tako da je bil nastop, kot je treba.

Katera glasba te vedno spravi v ples, tudi doma?

→ Katera koli. Bolj je odvisno od tega kakšne volje sem. Orinetal plešem tudi na death metal glasbo.

Kaj bi svetovala nekemu, ki razmišlja o začetku orientalskega plesa?

→ Da naj poskusi. Ta ples te lahko nauči veliko o sebi, predvsem pa te prizemlji in poveže s samim seboj.

Kaj je največji izziv na tej poti?

→ Bolj kot sam ples je pomembno najti pravo učiteljico, ki te nauči pravilne tehnike, saj lahko napačno izvajanje vodi do poškodb. Hkrati pa te prava učiteljica spodbuja, da rasteš in se razvijaš naprej, saj obstaja veliko različnih stilov orientalskega plesa.

Kaj pa največje zadovoljstvo?

→ Ko ti končno uspe osvojiti neko tehniko. Orinetal ima namreč veliko različnih elementov - nekateri so lažji, drugi precej zahtevni. Res je prijeten občutek, ko osvojiš nekaj novega. To je zelo lepo potovanje.

Hvala ti za ta prijeten pogovor in za to, da si z nami delila svojo zgodbo. Želimo ti veliko uspeha in še veliko čudovitih nastopov!

Kateri poletni Mikro+Polo tip si?

Poletje v Mikro+Polo ima svoj ritem.

Eni lovijo senco in kavo, drugi kilometre, tretji ideje za jesen.

Odgovori na vprašanja in preveri, kako funkcioniraš v poletnem načinu.

Na koncu preštej, katera črka (A–F) se ti največkrat ponovi.

1. Kako izgleda tvoj idealen poletni dan?

- A) Klima, mir in minimalno premikanja.
- B) Na poti – če se ne premikam, ni pravi dopust.
- C) Malo dopusta, malo razmišljanja o novih idejah.
- D) Brez službe. Res brez.
- E) Družba, dogajanje, organizacija.
- F) Počasi. Brez hitenja.

2. Pride mail z oznako »NUJNO – danes«.

Kaj narediš?

- A) Odgovorim, ko pridem iz sence.
- B) Rešim takoj, kjerkoli že sem.
- C) Samo pogledam... in že sem noter.
- D) Ne obstaja – sem na dopustu.
- E) Vključim še koga, da se zadeva premakne.
- F) Preberem, ocenim in se lotim kasneje.

3. Tvoja poletna pijača?

- A) Ledena kava.
- B) Kar je pri roki.
- C) Nekaj novega – rad/a preizkušam.
- D) Voda in mir.
- E) Nekaj za družbo (Aperol ipd.).
- F) Klasična kava.

4. Julijski sestanki so zate ...

- A) Čim krajši in po možnosti v hladu.
- B) Jih skrajšam ali prestavim.
- C) Priložnost za ideje.
- D) Jih nimam.
- E) Malo dela, malo sproščenega vzdušja.
- F) Mirni, smiselni, brez odvečnih besed.

5. Kaj te poleti najbolj zmoti?

- A) Klima, ki ne dela.
- B) Promet in čakanje.
- C) »Skoraj dobra« ideja.
- D) klici med dopustom.
- E) da se nič ne dogaja.
- F) nepotrebno hitenje.

6. Sodelavci bi zate rekli:

- A) Da najbolje funkcioniram v senci.
- B) Da sem vedno nekje na poti.
- C) Da vedno nekaj analiziram ali načrtujem.
- D) Da poleti zares izklopim.
- E) Da povezujem ljudi.
- F) Da ostajam miren

7. Kako izgleda tvoj dopust?

- A) Mir, senca, brez napora.
- B) Več lokacij, veliko gibanja.
- C) Kombinacija dopusta in inspiracije.
- D) Popoln odklop.
- E) Druženja in aktivnosti.
- F) Narava, brez urnika.

8. Prvi dan po dopustu:

- A) Najprej kava, potem ostalo.
- B) Hitro preverim stanje in grem naprej.
- C) Že imam ideje za naprej.
- D) Še en dan ignoriram inbox.
- E) Grem skozi ekipo in se ujamem.
- F) Postopno ujamem ritem.

REZULTATI

NAJVEČKRAT A: KLIMATIZIRANI MIKROPOLOVEC

Poleti si organizem, ki deluje izključno v optimalnih pogojih. Če je premalo kisika ali preveč sonca, pade učinkovitost – in to zelo racionalno sprejmeš. Svoj del opraviš zanesljivo, ampak brez nepotrebne napora. Znaš si ustvariti pogoje, v katerih stvari tečejo gladko: mir, senca, dober fokus in – če smo iskreni – še ena ledena kava. Pri tebi ne gre za lenobo. Gre za optimizacijo. **Interna resnica:** če klima ne dela, tudi strategija malo počaka.

NAJVEČKRAT B: TERENSKI MIKROPOLOVEC

Tvoj poletni režim? Gibanje. Če nisi na poti, imaš občutek, da nekaj manjka. Dostopen si praktično kjerkoli – parkirišče, avto, hotel ali kavarna. Telefon in signal sta dovolj, da stvari laufajo naprej. Dopust pri tebi ni popoln odklop, ampak bolj sprememba kulise. In iskreno – to ti kar ustreza. Če stvar gori, boš odreagirala. Brez drame, brez kompliciranja. **Interna resnica:** pisarna je tam, kjer se trenutno nahajaš.

NAJVEČKRAT C: IDEJNI MIKROPOLOVEC

Poletje je zate nevarno obdobje. Ne za roke – za ideje. Medtem ko večina ljudi počasi preklaplja na "počakajmo do jeseni", ti ravno takrat začneš opažati priložnosti, izboljšave, nove poti. "Sam še tole preverim" se pogosto spremeni v konkretno razmišljanje ali mini plan. Ne delaš več – delaš pa drugače. Bolj široko, bolj kreativno. Jesen pogosto začneš z enim stavkom: "Imam eno idejo ..." **Interna resnica:** vsaj ena stvar, ki se rodi poleti, se jeseni dejansko zgodi.

NAJVEČKRAT D: DOPUSTNIŠKI MIKROPOLOVEC

Pri tebi je meja jasna. Ko si na dopustu, si na dopustu. Ne zato, ker ne bi bil odgovoren – ampak ravno zato. Razumeš, da je dolgoročna učinkovitost odvisna od tega, da znaš pravočasno izklopiti. Maili bodo počakali. Projekti tudi. Ti pa se vrneš nazaj z energijo, ki jo drugi še iščejo. Mir, struktura in zdrava distanca. **Interna resnica:** če ni nujno – res ni nujno.

NAJVEČKRAT E: SOCIALNI MIKROPOLOVEC

Če si ti zraven, se stvari zgodijo. Če nisi – je precej več tišine. Rad povezuješ ljudi, daješ energijo skupini in poskrbiš, da tudi poletje ni samo "vsak zase". Od hitre kave do konkretnega druženja – nekako vedno ustvariš razlog, da se nekaj premakne. In zanimivo – ljudje se na to hitro navadijo. Kjer si ti, je malo več življenja. **Interna resnica:** vsaj en piknik ali druženje obstaja zaradi tvoje pobude.

NAJVEČKRAT F: SLOW MOTION MIKROPOLOVEC

Ne delaš panike. Ne delaš hrupa. Ampak stvari so narejene. Tvoj tempo je morda na prvi pogled počasnejši, ampak ima eno prednost: zelo redko se moraš vračati nazaj in popravljati. Ko drugi lovijo roke in improvizirajo, ti mirno rešuješ. Korak za korakom. Zanesljivost > hitrost. **Interna resnica:** na koncu se pogosto izkaže, da si bil najbolj učinkovit.

 MITJA POTISK PROGRAM LABINTERIOR

PESTO DELL'ORTO

Zakaj? Ker pomembne sestavine nabereš na svojem vrtu.

Pripravil bom testenine z domačim pestom iz sveže bazilike, pinjol, parmezana in česna. Ker pa je samo pesto morda malo skromno za večjo družino, bom zraven pripravil še sočen piščanec na žaru, začinjen z limonino lupinico in česnom.

RECEPT:

- 200 g linguine
- 30 g sveža bazilika (listi)
- 30 g parmezan, nariban
- 20 g pinjole
- 1 strok česna
- 40 ml olivno olje
- 0.3 čajnažlička soli
- 4 kocke ledu
- 200 g mesa
- sol, poper, česen, limonina lupinica – za meso
- 200 g češnjevci ali koktajl paradižniki
- 1 žlica olivnega olja za paradižnike
- soli in popra za paradižnike
- 100 g burrata

PRIPRAVA:

1. Meso začiniš: Meso (2 kosa mesa) začiniš s soljo, poprom, strtim česnom in malo naribane limonine lupinice. Pustiš počivati, da se malo vpije, vsaj kakšnih 10 minut.

2. Pinjole prepražiš: pinjole daš na suho ponev in pražiš par minut na srednji temperaturi. Ko dobijo barvo, jih odstraniš s štedilnika.

3. Skuhaš linguine: v loncu z vodo dodamo sol in počakamo da voda za vre, ko voda začne vreti damo notri linguine. Kuhaš al dente, po navodilih na paketu. Preden odcejam, shranim pol skodelice vode od testenin.

4. Narediš pesto: v blender damo baziliko, pinjole, nariban parmezan, česen, sol in nekaj kock led, da dodajo svežino. Led prepreči, da bi se bazilika med mletjem segrela in porjavela. Potem počasi vlivaš olje, dokler ni lepa kremasta omaka.

5. Popečeš paradižnike: paradižnike prerežeš na pol, pospešiš z olivnim oljem, soljo in poprom. Damo jih na vročo ponev ali pekač in pečeš 5–7 minut, dokler ne dobijo lepe barve in se malo zmehčajo. Malo karamelizirajo.

6. Spečeš meso: ponev segrejemo na visoko temperaturo nato dodamo, kocke mesa in jih pečemo za 3–6 minut.

7. Zmešaš skupaj: odcejene linguine grede k pestu, nežno premešaš. Če je pregosto, dodaš žlico vode od testenin, postane lepo svilnato. Dodaš še popečene paradižnike in nežno premešaš.

8. Postrežeš: na krožnik naloži linguine s paradižniki, še kocke mesa. Čez vse skupaj položiš koščke burate da se sama malo razleže. Če hočeš, še malo parmezana in sveža bazilika čez

Že komaj čakam, da vas vse pogostim!

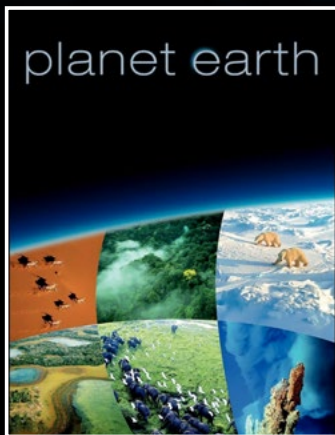
Nominiram: **Filipa Bombeka**

 ■ KATJA KAMPUŠ PROGRAM LAB INTERIOR

FILMOFILKA KATJA PRIPOROČA

PLANETH EARTH / LIE TO ME

PLANETH EARTH

IMD ocena: 9,4

Režija: Alastair Fothergill,
Mark Linfield

Država: Združeno kraljestvo

Leto: 2006

Žanr: dokumentarec, narava,
družinski

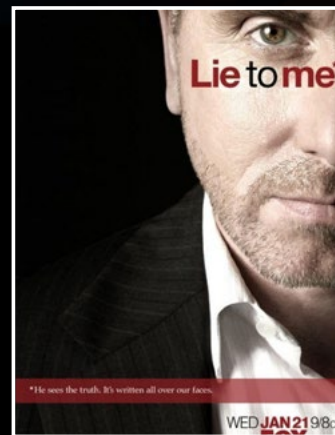
Igralci: David Attenborough,
Sigourney Weaver, Nikolay
Drozov

Ko pomislim na dokumentarne serije, ki so name pustile res močan vtis, je **Planet Earth** ena prvih, ki mi pride na misel. David Attenborough s svojim mirnim glasom in neverjetnimi posnetki narave ustvari občutek, kot da si dejansko tam – sredi džungle, globoko v oceanih ali na ledenih polih. To ni samo dokumentarec o živalih, ampak serija, ki človeka opomni, kako neverjeten in hkrati krhek je naš planet.

Najbolj me je navdušilo, kako serija pokaže naravo brez olepševanja. Ena mojih najljubših scen je iz epizode Mountains, kjer snežni leopard v popolni tišini zalezuje svoj plen med skalami Himalaje. Posnetki so tako napeti, da imaš občutek, kot da gledaš vrhunski akcijski film. Po drugi strani pa so trenutki, ki človeka kar malo stisnejo pri srcu – recimo prizori polarnih medvedov na talečem se ledu. Prav tam sem prvič začutil tisto grenko mešanico občudovanja in žalosti, saj se zavedaš, da mnogi od teh prizorov v prihodnosti morda sploh ne bodo več obstajali.

Posebej mi je všeč tudi način pripovedovanja Davida Attenborougha. Njegov glas deluje pomirjujoče, hkrati pa vsaki zgodbi doda težo in občutek spoštovanja do življenja na Zemlji. Med gledanjem sem večkrat ostal brez besed, predvsem ob prizorih iz globokega oceana in puščav, kjer življenje kljub nemogočim razmeram vedno najde pot.

Planet Earth je zame ena redkih serij, ki te hkrati sprosti, navduši in tudi nekaj nauči. Po vsaki epizodi ostane občutek, da je svet veliko večji, lepši in bolj divji, kot si običajno predstavljamo.

LIE TO ME

IMD ocena: 8.4

Režija: Florian Henckel
von Donnersmarck

Država: Nemčija

Leto: 2006

Žanr: drama, psihološki
triler

Igralci: Ulrich Mühe,
Martina Gedeck, Sebastian
Koch, Ulrich Tukur,
Thomas Thieme

Lie to Me je ena izmed serij, ki me je popolnoma pritegnila že ob prvi epizodi. Najbolj zanimivo se mi je zdelo, kako dr. Cal Lightman iz najmanjših izrazov na obrazu in telesne govornice prepozna, kdaj ljudje lažejo. Med gledanjem sem se večkrat zalotila, da sem tudi sama začela bolj opazovati ljudi in njihove reakcije.

Serija je napeta, hkrati pa zelo človeška, saj pokaže, da za lažmi pogosto stojijo strah, žalost ali želja, da zaščitimo sebe oziroma druge. Prav zaradi tega liki delujejo zelo pristno. Tim Roth v glavni vlogi je odličen – njegov sarkazem in samozavest naredita serijo še bolj zanimivo.

Ena mojih najljubših scen je, ko Lightman med zaslišanjem že z enim samim pogledom opazi, da nekdo skriva resnico, čeprav navzven deluje popolnoma mirno. Takšni trenutki naredijo serijo res napeto, saj začneš tudi sam iskati najmanjše podrobnosti. Ob nekaterih zgodbah pa me je serija tudi čustveno presenetila, predvsem takrat, ko ugotoviš, da resnica ni vedno tako enostavna, kot se zdi na začetku.

Lie to Me mi je všeč predvsem zato, ker ni klasična kriminalka. Poleg napetosti te prisili tudi k razmišljanju o ljudeh, odnosih in tem, koliko pravzaprav povemo brez besed.

Nominiram Živo Ladič.

